

April 1970
17e jaargang - afl. nr. 1

Ter herinnering aan onze onvergetelijke Gildebroeder C. Smits, Keizer van het Gilde St. Sebastiaan, Oirschot, en erkend keizer van de vier Oirschotse gilden, overleden in het jaar 1969.

VAN DE REDACTIE :

Bijdragen voor het juni-nummer, ook van de correspondenten, worden uiterlijk ingewacht op zaterdag 30 mei.

Particuliere abonnementen : hiervoor bestaat hoe langer hoe meer belangstelling, vooral buiten ons gewest, waar men nauwelijks het bestaan van ons blad kent! Laat de gildebroeders, die relaties van dien aard bezitten, in die richting actief zijn: velen zijn er blij mee, wisten niets over „De Gildetrom”, en Uw blad is er mede geholpen!

Losse nummers: Met het stijgen van het aantal abonnees blijkt de vraag naar oude losse nummers evenredig: maar de voorraad is bijna uitgeput en derhalve moeten wij het van teruggezonden gelezen afleveringen hebben; Laat iedere Gildeoverheid een lid van het bestuur daarvoor aanwijzen! Gaarne inzenden aan de administratie (niet aan de redactie), Rootven 60 te Moergestel.

Inhoud 16e jaargang: zoals reeds medege-deeld op pag. 58 in afl. 4 van 1969, heeft ons bestuurslid J. A. J. Becx, de inhoud voor het jaar 1969 samengesteld, welke u in dit nummer aantreft en bij het eventueel inbinden van de 16e jaargang niet mag worden vergeten.

GILDEBROEDERS! Evenals vorige jaren komt er weer een groot Liefdadigheids-festijn met schieten op alle wapens, ten bate van de r.k. vereniging „Het Zorgenkind”. Noteert nu reeds zondag 9 augustus naar Diessen!

ROOSTER GILDE-EVENEMENTEN

1970

- 10 mei: Kringdag Kempenland bij St. Lucia, Steensel.
- 24 mei: Vrij Gildefeest bij St. Barbara Oirschot.
- 24 mei: Kringdag Peelland bij St. Joris Someren.
- 24 mei: Kringdag Land van Cuyk bij St. Antonius en Nicolaas, Groeningen.
- 21 juni: Kringdag Kwartier van Oirschot bij St. Willibrordus, Wintelre.
- 28 juni: Vrij Gildefeest bij St. Nicolaas Haps.
- 9 aug.: Liefdadigheidsfestijn der gilden van het Kwartier van Oirschot bij St. Joris en St. Sebastiaan, Diessen.
- 30 aug.: Kringdag Maasland te Nieuw-kuijk.
- 6 sept.: Vrij gildefeest bij St. Willibrordus, Alphen.

Een verzoek aan onze lezers

Zijn er gilden die als schutspatroon Christoffel hebben? Of die koningschilden of andere afbeeldingen van deze volksheilige hebben. De heer P. v. d. Burgt, Rijnstraat 13, Acht, maakt een studie over de bedevaartplaatsen kerken etc. van St. Christoffel en houdt zich aanbevolen voor vele gegevens over hem.

Redactie.

„De Gildetrom”, driemaandelijks tijdschrift van de Kring „Het Kwartier van Oirschot”, aangesloten bij de Federatie van Noord-Brabantse Schuttersgilden.

Redactie : C. A. B. A. M. Schade, De Hooge Braaken, Moergestel, telefoon 04243-370.

Redactieraad : Het Kringbestuur van „Het Kwartier van Oirschot”.

Correspondenten : voor de Federatie : Math. E. M. van der Voort, Valklaan 6, Eindhoven
voor Oirschot : Th. A. van de Loo, Jan van Galenstraat 2, Oirschot
voor Peelland : Alph. G. M. Niessen, Veestraat 43, Helmond
voor Maasland : Jan Th. M. Toorians, Willibrordusstraat 4, Loon op Zand.
voor Het Land van Cuyk : D. L. van Elk, Heidestraat 7, Gassel (Post Grave)
voor Kempenland : Math. E. M. van der Voort, Valklaan 6, Eindhoven.

Administratie : H. A. J. van Erve, Rootven 60, Moergestel, telefoon 04243-306.

Betalingen : Boerenleenbank te Hilvarenbeek ; postrekening van de bank : 1079104.

Typografische verzorging : Drukkerij Harry Bek en Zn., Hoogstraat 5-7, Veghel, telefoon 04130-3411.

Particuliere abonnementen : f 4,— per jaar, franco thuis.

Tarief advertenties voor vier nummers : 1/8 pag. f 25,— ; 1/4 pag. f 50,— ; 1/2 pag. f 100,— ; 1/1 pag.

f 200,— ; bijzondere afmetingen en speciale arrangementen op aanvraag.

Bronvermelding : artikelen en berichten uit dit periodiek mogen worden overgenomen, mits „De Gildetrom” wordt vermeld, tenzij anders bepaald.

FUNCTIEBENAMINGEN

Toen het gilde van Sint Lucia te Steensel aan de organisatie van de Kringgildedag voor Kempenland werkte, kregen allerlei gildesvrienden en potentiële donateurs een brief met als ondertekening H. Huybers, „Knecht van het Gilde”. Het was aardig daardoor te zien hoe men nog oude functiebenamingen laat voortleven. Deze dienstvaardige figuur treft men al vrij vroeg bij bepaalde gilden aan waarbij we meer aan de functie van bode moeten denken toen nog lang niet alle gildebroeders lezen en schrijven konden; hun werd mondeling aangezegd door de knecht wat er ging gebeuren. Nog in de rekening van het gilde van Sint Catharina in Eindhoven binnenstad anno 1851 vinden we een post van f 4,40 verantwoord als „De knecht zijne gelden” en even verder „Aan offergeld voor de knecht, voor twee missen f 0,20”; de man hoefde blijkbaar niet uit eigen zak dat dubbeltje te betalen.

Welke gilden kennen nu nog deze figuur, zij het inmiddels geïncorporeerd? Oproepingen gaan nu per brief of stencil maar zijn er nog gilden die de tweede functie van de knecht handhaven, n.l. het ophalen van de contributie?

Gilden die geen standaardrijder kennen hebben meestal een vaandrager te voet. Werd deze functionaris overal ook zo genoemd? Wederom bij het Eindhovense St. Catharina

gilde binnenstad — dat zijn prachtig oud archief in twee kloeke delen door ir. J. A. M. de Haan en mr. A. L. G. M. van Agt beschreven heeft gezien — vinden we deze vaandeldrager halverwege de zeventiende eeuw en tot diep in de achttiende aangeduid met „alferus, alferis”; de spelling verschilt soms. Hoe kwam deze benaming uit het Spaanse „alférez” — nog gebruikt voor de ook bij ons bekende legerrang voor aspirant-officier — in een Brabants Gilde? Bestaat ze hier en daar nog? Bij St. Catharina was het een belangrijke figuur want hij wordt steeds met de kapitein bij de gilde-overheid genoemd.

Het zou m.i. aanbeveling verdienen eens de overheid-benamingen te inventariseren omdat die bij diverse schuttersgilden nogal uiteenslopen. Buitenstaanders menen meestal dat de koning het er voor het zeggen heeft maar ook hier geldt „le roi règne mais ne gouverne pas”, de koning regeert maar bestuurt niet; of zijn er gilden waar dat anders ligt? In programmaboekjes voor Kringgildedagen zou men eens de verschillende functies moeten omschrijven. Schrijver of secretaris spreekt voor zich zelf maar welke buitenstaander weet wat de (jonge en oude) deken, de hoofdman of kapitein voor rol heeft? Juist nu van buiten af de belangstelling voor het gildewezen zo gelukkig toeneemt zou dit nut hebben.

S. H. A. M. Zoetmulder

De Koningsschilden van het St. Jorisgilde te Helvoirt

1. **Algemeen.** Nog altijd vormen de koningsschilden het meest kostbare en ook meest representatieve bezit van de Brabantse schuttersgilden. Zij zijn als het ware de visitekaartjes en op de dagen, dat het gilde naar buiten treedt, wordt het gildezilver, blinkend gepoetst, met trots door de koning aan plaats- en streekgenoten getoond. Maar er is meer: de schilden verhalen over de historie van het gilde, geven bijzonderheden prijs over koningen-van-weleer, zij zijn dus ook van historisch en genealogisch opzicht van veel belang. In het verleden zijn onwetendheid en onverschilligheid de oorzaken geweest, dat heel veel van de oude schildenpracht is verloren gegaan of, wat erger is, verkwanseld. Gelukkig beseft men in onze dagen de betekenis van het gildezilver beter en besteedt men er over het algemeen de nodige aandacht aan: soms zelfs te veel. Ik bedoel hiermee, dat men door teveel onderhoud (met name poetsen) schade toebrengt aan een schild: de inscripties worden dan op den duur „weggepoetst”. Ook in Helvoirt is dit bij één schild het geval, ofschoon als excuus kan gelden, dat de inscripties zeer ondiep zijn aangebracht wanneer men bedenkt, dat dit schild eerst in 1957 werd vervaardigd. En om nu maar meteen de indruk weg te nemen, als zou het zilver van het St. Jorisgilde niet goed zijn (en worden) onder-

houden: het is een van de best onderhouden collecties, die ik in Brabant heb gezien (en dat zijn er nogal wat). Zo is men daar op het uitstekende idee gekomen, de veelal doorboorde uiteinden van de schilden aan de achterzijde te versterken door daarop een dubbeltje te laten solderen! Het dubbeltje wordt eveneens doorboord en zo kan de ring (of het kettinkje) worden aangebracht, die het schild met anderen verbindt. En dat is niet alleen met de oudste schilden het geval, ook de nieuwste schilden hebben deze versterking. Hiermee voorkomt men in Helvoirt de beschadigingen (inscheuren) van het zilver, dat men helaas maar al te veel aantreft.

Nóg een opmerking: laat de koning bedacht zijn op het feit, dat zijn geschenk de eeuwen moet trotseren. Beter een klein, doch fraai gevormd en stevig schild dan een blad-dun groot schild, ook al kan dit op zichzelf erg mooi zijn. En laat hij er dan bij bedenken, dat een jaar-vermelding in de vorm van de afkorting „62” (zie het als eerste in de bijlage genoemde schild) niet nu, maar letterlijk het raadsel van de eeuw kan vormen; is hier bedoeld 1862, 1962, mogelijk 2062? Het nageslacht zou misschien vraagttekens zetten, temeer omdat de zilvermerken, die over het jaartal opheldering kunnen geven, ofwel niet zijn aangebracht (dit is vooral bij

het oude zilver voortdurend het geval), ofwel onleesbaar zijn geworden door (alweer) te veel ijver bij het poetsen. Poets dus nooit het gedeelte (meestal de achterzijde) waar de merken zijn ingeslagen.

Tot mijn genoegen constateerde ik voorts, dat men het oude gebruik, de schilden te „verluchten” met voorstellingen, in meerdere gevallen in ere heeft gehouden. Het nogal eens gehoorde bezwaar, dat men in kunstzinnig opzicht hiertoe niet in staat zou zijn, kan ik niet delen. De voorstelling hoeft echt geen artistiek meesterwerk te zijn; een eenvoudige, verantwoorde tekening met betrekking tot het beroep van de schenker doet het uitstekend. Het schenken van een koningsschild is en blijft een koninklijke gift aan het gilde, en daarvoor is alleen het beste goed genoeg.

2. De koningsschilden. Het ligt niet op mijn weg, alle koningsschilden van St. Joris Helvoirt aan een nadere beschouwing te onderwerpen. De zakelijke gegevens heb ik, voor zover deze waren te achterhalen, in een bijlage vermeld. Ik wil mij dan ook beperken tot enkele opmerkingen over een aantal schilden, die historisch en antiquarisch belangrijk zijn. Dat is op de eerste plaats het prachtige medaillon met de voorstelling van de strijd van St. Joris met de draak.

Min of meer buiten mijn verwachting bleek het medaillon te zijn voorzien van alle drie merken, welke in die tijd (van 1503 tot 1798) op het zilver werden aangebracht, namelijk de stadskeur, het meesterteken en de jaarletter.

De stadskeur, een boompje, de Bossche keur, is de oudst gebruikte stadskeur. Dit duidt op een aanmaak-periode tussen 1503 en (±) 1550. Het meesterteken is een vogel (waarschijnlijk een eend). Welke edelsmid dit prachtstuk heeft gemaakt (de hele voorstelling is ingehamerd) kon ik helaas niet achterhalen, omdat dit teken niet voorkomt op de gildeplaten, die in het Noordbrabants Museum te 's-Hertogenbosch worden bewaard. Van de eerste 24 genoemde smeden ontbreken op deze platen niet minder dan 8 meestertekens. De oorzaken hiervan zijn bekend, doch vallen buiten het kader van dit verslag.

De jaarletter, waarschijnlijk een L, zou kunnen corresponderen met het jaartal 1548.

Met zekerheid is te stellen, dat het hier gaat om een medaillon uit de eerste helft der 16e eeuw, bovendien van hoge artistieke waarde en derhalve zeer kostbaar. Zeer waardevol zijn ook de oude schilden, welke rondom het medaillon zijn bevestigd. Het zijn de schilden met de namen Scuieters van Helvert, Arien Gerritsoen Hanrick Hanricksen Gisbert Peters vaden Pas, Ian Dercson, Ian Willems van de Camp, Peter Aertsoen van Helvort en Yo Marie Blaumans, vrouwe tot Helvoirt A1609. Op enkele van deze schilden was de Bossche stadskeur uit de eerste helft van de 16e eeuw nog te zien.

Zij kunnen ongetwijfeld, met uitzondering

van het laatstgenoemde schild, in het begin van die eeuw worden gedateerd.

L. G. W. Roosen
Secretaris Museumcommissie
Noord-Brabants Museum

Deze fraaie actie-foto van een handboogschutter op wip werd genomen op het Gildefeest bij de O.L.V. Broederschap te Oirschot in 1968, maar niemand weet, wie de geportretteerde is! Wanneer de bedoelde schutter zich meldt, krijgt hij een fraaie vergroting van deze foto ten geschenke van Hoofman H. van Zelst van St. Sebastiaan, Oirschot, adres: Spoordonkseweg 27.

Boekbespreking

„JAN TOORIANS ZWAAIT DE ZEGEVAAN”

Het lezen van het rijke boek „Het Vendel”, geschreven door de Loon op Zandse dekensecretaris van het St. Ambrosiusgilde aldaar, betekent het zich vermeien in de Brabantse historie. Niet alleen voor ingewijden, maar ook voor leken in het Gildewezen is het een boeiende lectuur, die doet beseffen, van welke eerbiedwaardige ouderdom en activiteit de Brabantse schuttersgilden zijn en hoe levenskrachtig zij weer werden in onze tijd. Nu zich ook in dit gewest de nieuwe tijd met felheid aandient en het vaak lijkt, of alle historische waarden onder de voet worden gelopen, valt in het gildewezen een gelukkige herwaardering waar te nemen.

Goddank, immers zijn religieuze en culturele uitingen zijn zo intens, dat het weer krachtig worden van de aloude gilden een sterke verrijking van onze Brabantse gevoelens betekent. Het is er mee als met het bezit van

Bij de verschijning van „Het Vendel” het vorig jaar: Burgemeester L. M. J. van Erp van Loon op Zand bekijkt met belangstelling het prachtige boekwerk; links van hem de secretaris van Maasland, de heer E. Gerrits, terwijl voorzitter Jan van de Mortel zit te peinzen over het omvangrijke werk, wat de schrijver in 12 jaren heeft moeten verzetten, om dit succes te bereiken!

antiek, geplaatst in onze hedendaagse woningen: naast het voorkomen van een moderne, vaak weinig verantwoorde installatie, voelen vele jongeren thans de waarde van een oude meubilering en heeft zich bij velen een verlangen ontwikkeld om hun appartementen met fraai antiek op te sieren. Naast een zich afwenden van de traditie, valt dus een waardering van het oude, het historisch gegroeide te constateren.

Het waardevolle van dit verschijnsel zit vooral in het feit, dat steeds meer jongeren zich er toe aangetrokken voelen en zij een ontvankelijkheid voor antiek en cultuurbezit vertonen, wat ons aangenaam treft. Het is een bevestiging van de zekerheid, dat ook bij onze jeugdigen de oude tijden nog leven en zij er zich mede verbonden weten. Een belangrijk gegeven is dit; met kracht dient het zich in Brabant aan. Dit gewest, naar alle zijden opengegooid en een ontwikkeling vertonend, zoals nooit tevoren, maakt zich op, de aloude cultuur te handhaven en weer tot nieuwe leven te brengen. Het is een uiting van de oerkracht, die in het aloude hertogdom Brabant zetelde, hoog geroemd door zijn trouw aan vorst, kerk en staat.

In dit licht gezien, is het verschijnen van

het standaardwerk „Het Vendel” een culturele daad van de eerste orde en kan men de schrijver Jan Toorians een emancipator van ons Brabantse volk noemen. Zonder een fijn aanvoelen van de Brabantse mentaliteit en het werken in deze geest, zou het hem niet mogelijk zijn geweest, dit werk van allure tot stand te brengen. Al het schoons, wat het gilde te bieden heeft, geheel het leven er om heen, heeft Toorians door belangstelling en diepe studie samengevat en daardoor een werk geschapen dat in staat is het aloude gildewezen tot grote hoogte op te voeren en weer tot een integrerend deel van onze Brabantse samenleving te maken. Hier wordt bewezen, dat de oude historie niet dood maar springlevend is.

Hoe worden we door de rijke uiteenzettingen van Toorians gegrepen, hoe nauw voelen we ons verbonden met wezen, doel en werkwijze van de gilden in hun heropstanding! De fleur van het land wordt er in vastgelegd en nader bepaald. Niet enkel spreekt Toorians over de Brabantse schuttersgilden, hij graaft dieper en betreft in zijn beschouwingen eveneens de buitenlandse schutterijen. En dan de techniek van het vendelzwaaien, door hem bestudeerd en in dit werk nauwkeurig vastgelegd met als doel, de oude reglementen weder op eigentijdse wijze te doen herleven. Zodoende ontstaat een eenheid van handelen en een binding tussen de steeds hechter opgebouwde gilden. Dat het jeugdig element een steeds grotere plaats gaat innemen is een bewijs van de vergrootte levenskracht, een weldaad voor het Brabantse volk. Hier is geen sprake van sport, neen het gildewezen heeft als inhoud de versterking van de Brabantse mentaliteit, die als hoofdkenmerken heeft: trouw aan volk, kerk en vaderland. Bij allerlei gebruiken, die charme geven aan het dagelijks gebeuren, speelt het gilde een voornamelijk rol. Door een regionale indeling, overkoepeld door een federatie van Brabantse schuttersgilden, worden bindingen aangeknoopt, die door de gildedagen, fleurige landjuwelen, worden verstevigd.

Een waar voorbeeld van Brabantia Nostra uitingen, die opkomen voor de handhaving van de eigen Brabantse aard, gegrondvest op hechte historische beginselen.

Elke Brabander moet kennis nemen van Toorians' standaardwerk, als een middel om zijn warm Brabants gevoel te verdiepen. Ook de van elders gekomenen wordt de lezing er van ernstig aanbevolen; zij zullen beseffen, dat Brabant zijn eigen aard wenst te bewaren, mede ter verrijking van hen.

Dr. H. van Velthoven
Den Bosch

VRAGENRUBRIEK

VERLOREN MAANDAG

Zoals uit de titel reeds valt af te leiden wordt hiermede een bepaalde maandag bedoeld en wel de maandag na de eerste zondag na Driekoningen (6 januari).

Voor vele Gildebroeders is dit zeker geen nieuws onder de zon daar traditiegetrouw

nog door meerdere Gilden die dag bijeenkomen wordt. Zo doen ook de Gildebreeders van St. Joris uit Tilburg, waarbij de van oudsher (flinke) worstbroodjes nimmer mogen ontbreken. Waren het tot voor een aantal jaren uitsluitend de Gildebreeders die voor deze feestavond „persoonlijk” werden „aangezegd”, sedertdien worden ook de Gildesusters (echtgenoten der Gildebreeders) voor deze samenkomst uitgenodigd. Dit heeft meegebracht dat het feestprogramma in zoverre is aangepast dat later op de avond gelegenheid tot dansen o.a. ook aan de grotere kinderen van de Gildebreeders wordt geboden, waarbij het orkest vooraf evenwel de verplichting is opgelegd nu en dan ook zgn. oudere dansmuziek ten gehore te brengen en wel zodanig dat allen voldoende gelegenheid krijgen de dansvloer op te zoeken om hun beste beentje daar voor te zetten. Het onderlinge praatje onder het genot van een borrel of glaasje bier en het leggen van een kaartje zoals dit voorheen (na het eten van het worstbrood) alleen plaats vond, wordt - zo blijkt uit de praktijk - hierdoor gelukkig geen algeheel geweld aangedaan, integendeel, terwijl bovendien de onderlinge band tussen elkaars gezinnen nog eens extra wordt versterkt, iets waar elk Gilde, ook voor wat het aantrekken van nieuwe leden later betreft, zo dacht ik, alleen maar wel bij kan varen.

Intussen zult u zich mogelijk hebben afgevraagd waarom dit alles hier zo uitvoerig vermeld en omschreven! Welaan, de redactie is erg benieuwd naar de wijze van de viering of de herdenking van deze dag, soms ook wel „koppermaandag” genoemd, bij andere Gilden en ziet met belangstelling gegevens en berichten hierover van u tegemoet, waarbij het ter wille van een duidelijke en juiste

geschiedschrijving vooral belangrijk is te vermelden uw wetenschap, al of niet uit overlevering, over het ontstaan (van de naam) van deze dag. Tot dusver is dit n.l. door ons nog niet met zekerheid achterhaald kunnen worden, hoewel eerder hierover is gepubliceerd, zoals in De Gildetrom 1958, p. 136 (Hilvarenbeek) en 1960, p. 225 (Goirle).

Wie kan onderstaande als een van de onlangs vernomen stellingen onderschrijven c.q. aanvullen, of het bewijs leveren van niet juist te zijn: „dat deze dag als „verloren” werd aangemerkt omreden vroeger de ouders van de per 1 mei daaropvolgend in dienst tredende nieuwe knecht of meid, die maandag ter nadere kennismaking bij de nieuwe boer of baas een bezoek pleegden af te leggen?” Bij de redactie, evenals mogelijk bij velen uwer, zijn meerdere vragen in dit verband gerezen waarop na uw berichtgeving getracht zal worden een zo volledig mogelijk antwoord te geven.

Overheden en Gildebreeders, het eerste schaap is over de dam. Nogmaals schrijft u wat u hierover weet, of nog te weten komt. De redactie zal u graag — voor zover van belang — van dit alles te zijner tijd mededeling doen en u haar mening hierover kenbaar maken. Zij is benieuwd.

P.S. Voor meerdere soortgelijke vragen houdt de redactie zich gaarne aanbevolen. Onze kennis van en rond het Gildewezen en -leven kan hierdoor alleen maar worden verrijkt. Nog te vaak wordt men met te veel onwetendheid geconfronteerd. Laten wij dan ook voorlopig deze rubriek in de „Gildetrom” gehandhaafd zien blijven.

Michel van den Hout
Kring-secretaris

Federatie-nieuws

MEDEDELINGEN

Schietreglement. Het nieuwe Federatie-schietreglement is dank zij de goede zorgen van de heer A. M. Jacobs uit Tilburg gestencild. Binnenkort zal aan elk gilde een exemplaar worden toegezonden.

Tromreglement. Het nieuwe Federatie-tromreglement is goedgekeurd. De Federatie secretaris wacht nog op eventueel door de diverse Kringbesturen in te zenden „aanvullingen op het reglement” ten behoeve van de eigen kring. Hij zal deze gaarne zo spoedig mogelijk ontvangen waarna hij deze met het Federatiereglement in de maand april aan de gilden zal toezenden.

Reglement voor het Standaardrijden. Het reglement voor het standaardrijden in concept ter vergadering aangeboden, is na een niet te langdurige bespreking goedgekeurd en zal eveneens in april met het trom-schietreglement tegelijk worden toegezonden.

Vendelgebruiken. Er is een ontwerp gemaakt ten behoeve van de gildes in zake het op de juiste wijze omgaan met het vendel. Er zijn de laatste tijd nogal wat excessen geweest die in het vervolg dienen

te worden voorkomen. De definitieve tekst is nog niet goedgekeurd maar zal naar gehoopt wordt nog voor het zomerseizoen gereedkomen en in de gildetrom worden gepubliceerd.

Optreden in het buitenland. Bij de Federatie-secretaris komen wel eens verzoeken binnen om een optreden van een gildegroep. Indien er gilden zijn, die in aanmerking willen komen voor een uitstapje naar het buitenland dan kunnen zij dit melden bij de Federatiesecretaris. Wilt u er dan wel een foto van uw groep bijdoen (lieft in kleur) alsmede een opgave hoe uw groep is samengesteld; dus zoveel tamboers, bazuinblazers, zilverdragers, vendeliers, enz. enz. Wilt u er ook bij opgeven of u bereid bent eventueel met een andere groep samen te werken en of b.v. alleen tamboers en of vendeliers te laten meegaan om met gildes van andere ailden samen een mooie grote groep te vormen. Er komen nml. wel eens aanvragen voor groepen van 40 tot 50 personen waarbij dan speciaal veel vendeliers en tamboers, alsmede koningen en zilverdragers bij dienen te zijn. Adres van de Federatie: Secretaris, Valklaan 6, Eindhoven.
M. E. M. van der Voort.

Nieuws kwartier van Oirschot

TENTOONSTELLEN GILDEZILVER OP DE KRINGDAGEN

In de bestuursvergadering van 27 nov. j.l. werd besloten aan de algemene vergadering in het voorjaar van 1970 een voorstel te doen tot het invoeren van een verplichte deelname van alle gilden aan de tentoonstelling van koningszilver, gildevaandels en standaards tijdens een Kringdag.

De motieven, die daartoe hebben geleid, zijn de volgende: Naar de mening van ons bestuur moet de tentoonstelling een **ware** afspiegeling zijn van hetgeen de aangesloten gilden bezitten aan koningszilver, gildevaandels en standaards.

Als het publiek tijdens een kringdag de tentoonstelling van deze attributen bezoekt, moet het ook werkelijk al deze attributen van de deelnemende gilden **volledig** te zien krijgen en niet om de tuin geleid worden met een variërend willekeurig aantal van deze stukken. Het is bedroevend te noemen, dat het merendeel der gilden (meer dan de helft) zijn attributen niet meer naar de tentoonstelling brengt, waardoor deze wordt gedegradeerd, terwijl zij zo mooi en zo groots kan zijn.

Daarnaast mag men de propagandistische waarde van een tentoonstelling tijdens de Kringdag voor het gehele gildewezen niet over het hoofd zien noch deze onderschatten.

Verder verkleinen niet-exponerende gilden de ook op dit stuk bestaande concurrentie voor het behalen van de prijzen, die ook in de vorm van zilveren schilden voor de tentoonstelling zijn uitgelooft.

Op grond van bovenstaande overwegingen heeft ons bestuur gemeend voornemens te moeten doen, overtuigd als het is van uw onmisbare medewerking in het belang van het gildewezen.

Ons bestuur ziet met belangstelling uw zienswijze in de eerstkomende algemene vergadering tegemoet. (met algemene stemmen op jaarvergadering van 21 maart aangenomen — red.).

Het Bestuur,

H. A. J. van Erve, Voorzitter
M. van den Hout, Secretaris.

P.S. Wellicht ten overvloede wijzen wij er op, dat het aannemen van bovenstaande bestuursvoorstel ook inhoudt, dat op de tentoonstelling geen **prijzenzilver** meer aanwezig zal mogen zijn. Het **prijzenzilver**, dat zich thans nog eventueel op een koningsvest tussen het koningszilver bevindt, zal daarvan moeten worden verwijderd.

CENTRALE OPLEIDING VENDELIERS

Door vele gilden werd op de ingezonden enquête-formulieren inzake de opleiding van vendeliers de wens geuit stappen te ondernemen om te komen tot een meer uitgebreide of centrale opleiding van vendeliers in onze Kring.

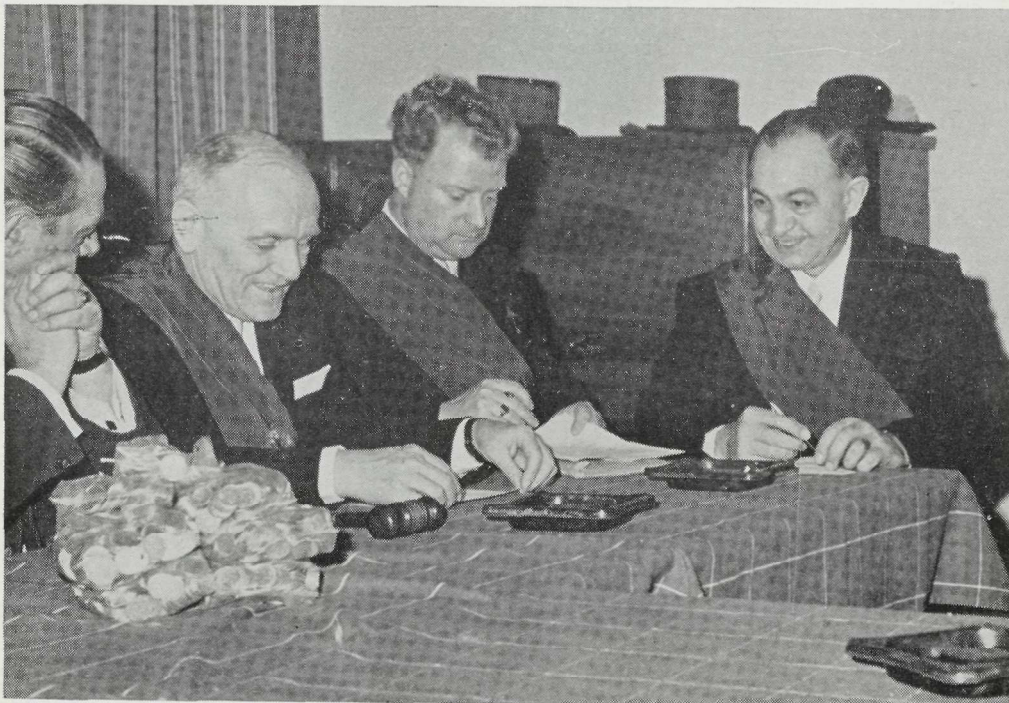
Naar aanleiding hiervan heeft het Kringbestuur zich met de Kringvendelcommissie, meerdere vendelspecialisten uit onze Kring, alsmede met enige vendeliers der A-klasse beraden over deze aangelegenheid.

Bij de terzake gevoerde besprekingen is gebleken, dat men prijs stelt op een spoedige belangrijke uitbreiding van de Kring-vendelcommissie, die thans slechts bestaat uit de heren W. A. Rijnen (St. Joris, Moergestel) en A. M. Scheffers (St. Dionysius, Tilburg).

Als leden van deze commissie zouden moeten worden aangetrokken de vendelspecialisten, die regelmatig als juryleden optreden. Verder ook personen, die voorheen het vendelen zelf op een behoorlijke wijze hebben beoefend en bij de schone kunst van het vendel-zwaaien actief betrokken willen blijven, alsmede thans nog actief optredende A-vendeliers, die straks de taken van de ouderen zullen moeten overnemen.

Over de wijze van instructie bleken de meningen verdeeld te zijn. Het merendeel gaf de voorkeur aan instructie op een centraal punt aan vendeliers van belangstellende gilden, dan wel instructie op meerdere plaatsen (niet tegelijk), waar geschikte oefenlokalen beschikbaar zijn. De minderheid sprak zich uit voor opleiding van vendeliers van een bepaald gilde door een instructeur, daartoe door het betrokken gilde zelf aangezocht.

Vanzelfsprekend kunnen gilden, die aan deze laatste

Tijdens de overdracht van de opbrengst liefdadigheidsfestijn: v.l.n.r.: Burgemeester Meuwese van Hilvarenbeek, de voorzitter van Erve, de secretaris van den Hout en penningmeester Jan Abrahams, die glunderend de buil met vijf en twintig honderd zilveren guldens in de gaten houdt.

wijze van instructie de voorkeur geven, rustig daarmee voortgaan.

De eerstgenoemde wijze van instructie is daadwerkelijk gehouden te Hooge Mierde, waarvoor grote belangstelling bestond, op 8 maart 1970.

Aangezien het uiterst moeilijk is om geschikte oefengebouwen te vinden, die kosteloos of voor een betaalbare prijs beschikbaar zijn, verzoeken wij de gilde-overheden dringend ons te willen berichten waar dergelijke gelegenheden voor vendelinstructie beschikbaar zijn. De spreiding van de instructie zal in hoofdzaak afhankelijk zijn van beschikbare instructiegebouwen of -lokalen.

Het organiseren van meerdere ontmoetingen voor vendeliers heeft de volle aandacht van het Kringbestuur.

AFDRACHT OPBRENGST LIEFDADIGHEIDSFESTIJN 1969

Op 13 januari werd te Hilvarenbeek, waar burgemeester Meuwse als gastheer optrad, de opbrengst van het liefdadigheidsfestijn van de schuttersgilden in het Kwartier van Oirschot tijdens een korte plechtigheid overgedragen. Na de opening door de voorzitter van de Kring, de heer H. A. J. van Erve, reikte de burgemeester de vijftienghonderd zilveren guldens die de gildebroeders op 31 augustus bij elkaar geschoten hadden, met enige toepasselijke woorden uit, waarbij hij de nadruk legde op het bij de tijd zijn van de gilden!

Vervolgens overhandigde hij aan mevrouw Meijs, Hooge Mierde, een bedrag van f 200,- (de f 1000,-, die zij in 1968 ontvangen had, was thans in de verdeelsleutel inbegrepen), de heer van Grinsven, Tilburg, f 1.100,-, de heer Jos Wouters, Oisterwijk, f 500,- en mevrouw Liebrechts, Oirschot, f 700,-, allen vertegenwoordigers van de plaatselijke afdelingen van de R.K. Ver. „Het Zorgenkind“; tevoren was over drie Missierelaties van Gildebroeders een bedrag van f 600,- verdeeld, waaruit dus blijkt dat het festijn f 3.100,- heeft opgebracht, voorwaar geen kleinigheid, wanneer men bedenkt, dat dit bedrag met kwartjes bij elkaar geschoten is! De voorzitter merkte op dat het liefdadigheidsfestijn 1970 zal plaats vinden op 9 augustus te Diessen, te organiseren door de gilden St. Joris en St. Sebastiaan; wederom zal het doelwit de vereniging Het Zorgenkind zijn: de heer van Grinsven, namens de Mgr. Zwijsenstichting, Tilburg, stelt de steun aan de zwakkeren zeer op prijs en vergelijkt het gebaar van de gilden met de Middeleeuwse Ridderdeugden; hij verheugt zich met de burgemeester over de belangstelling der jongeren; daarmee is de toekomst van de gilden in ons gewest verzekerd; de voorzitter zegt dat het gildewezen een grote inzinking heeft gehad, doch vooral door toedoen van wijlen „buurman“ Dr. P. C. de Brouwer, uit het slop is gehaald; hij hoopt het volgende jaar wederom in de gelegenheid te zijn, een behoorlijk dividend aan de aandeelhouders van het Zorgenkind te kunnen uitkeren en sluit deze geanimeerde bijeenkomst, onder hartelijke dankzegging aan de burgemeester, voor zijn gastvrijheid. Deze plechtigheid werd behalve door het voltallige Kringbestuur ook bijgewoond door afgevaardigden der Beekse gilden St. Joris en St. Sebastiaan.

ROND DEN ORSKOTSE TOREN

ST. SEBASTIAAN. Na op 2 en 8 januari 1970 een korte bestuursvergadering gewijd te hebben aan voornamelijk het komende paartroonsfeest werd op maandag 19 januari dit feest gevierd. Deze St. Sebastiaansdag stond dit jaar in het teken van de onthulling van de nieuwe schildenkast in de gildekamer van Hotel de Zwaan. Zoals gewoonlijk begon de dag met een H. Mis, welke in de parochiekerk werd opgedragen door de zeereerw. heer kapelaan van Schijndel. Deze had, en dat was iets apart, een kernachtig toespraakje voor de gildebroeders. Om 10 uur volgde in de gildekamer het traditionele buikspek en zult met prima bruinbrood. Het hele jaar door ontbijt men niet zo heerlijk als juist op deze morgen. Na het gebruikelijke kaartje leggen en wat stoten op de billard (alles bijeen echt gezellig) werden de laatste voor-

bereidingen gelegd voor de onthulling van de schildenkast. Tot nu toe waren alle schilden en medailles in kisten verpakt, nadat zij noodgedwongen verwijderd hadden moeten worden uit de lambrizing van Hotel Princée. Na vele maanden van voorbereidingen was het zover. De gildekamer op zich werd voor deze gelegenheid op gildische manier overvloedig aangekleed. Veel van ons rijk bezit stond er te prijken en werd tijdens de bijeenkomst door allen bewonderd. Het was een goed idee om, naast de dames van de bestuursleden, ook verschillende dames uit te nodigen, waarvan de mannen en/of huisgenoten in het nabije verleden veel voor St. Sebastiaan betekend hebben. Zij hebben daarvan gretig gebruik gemaakt om zo enige aangename uurtjes te vertoeven in de sfeer, welke hun nog welbekend was. Vele oude herinneringen werden ongetwijfeld opgehaald. Het heeft deze dames, te weten de Keizerin (mevr. Smits), mevr. Verspaandonk en mej. Princée, zichtbaar goed gedaan. Jammer waren mevr. v. d. Steen en mevr. v. Straten door ziekte verhinderd. De Hopman opende de bijeenkomst met een hartelijk welkom toe te roepen aan de dames en de gildebroeders en speciaal aan mevr. Capetti en onze ere-hopman, dhr. E. Steger, tot voor kort burgemeester van Oirschot. Mevr. Steger, alsmede ons ere-lid burgemeester mr. H. Capetti, waren (het speelt hun erg) verhinderd.

Tot dit moment was de kast nog bedekt met twee van onze vaandels. De eer om de schildenkast te onthullen viel te beurt aan het oudste en jongste gildelid nl. Th. v. d. Loo sr. en M. v. Rijen. Weerszijden trokken zij aan een koord en in alle pracht en praal kwamen de zilveren (en zelfs een paar gouden) schilden en medailles te voorschijn! Een lust voor het oog; een sieraad voor de gildekamer en een aanwinst voor „De Zwaan“, ja zelfs zonder overdrijving en zonder chauvinisme, voor Oirschot! Het is geen prijzenkast in de traditionele zin, neen een bijzondere „aankleding van eikenhout“ voor de kostbare en ook unieke trofeeën.

Met hier en daar ondersteuning door citaten uit een oud gildeboek wist hopmans-Deken Th. v. d. Loo jr. daarna uitleg en toelichting te verschaffen. Een aandachtig gehoor was de beloning voor deze explicatie. Wanneer te zijner tijd (maar dat is hopelijk nog lang na deze) de prachtige zilveren papegaai van onze helaas te vroeg ontslapen, Keizer, zijn (gereserveerde) plaats tussen de andere zilveren schatten ingenomen heeft, dan zal dat een bekroning zijn, een vervolmaking, van ons tentoongesteld bezit. Jammer, erg jammer, trouwens dat de Keizer dit niet mocht meemaken. Het zou een kolfje naar zijn hand geweest zijn om dit gebeuren te ondersteunen met zijn bijzijn en met zijn onderstreping (want dat kon hij) door een vurig betoog over de guld. Om over Hopman Jan Peeters nog maar te zwijgen. Die zou een glorierijke en gradiose dag gehad hebben! Over de rest van de dag zou ik kunnen zwijgen om geen afbreuk te doen aan het hoogtepunt. De erwtenseop mocht er trouwens ook zijn! Heerlijk klaargemaakt en opgediend! Een compliment is hier voor de hospita op zijn plaats. Bedankt! Tot slot, en dat is méér gemeend als men misschien zou denken, gildebroeders ik zou willen zeggen: zo'n dag is prachtig, dan viert de broederlijkheid hoogtij; dan is men voorkomend en in de weer om alles goed en stijlvol te doen verlopen. Maar, het zij erg op uw hart gedrukt, laten wij niet stilstaan bij het verleden. Wij moeten, ook als gildebroeders, vooruit. Zorgen dat onze kinderen en kindskinderen, misschien bij wijze van spreken, ook zulk een „kast“ van onze trofeeën kunnen onthullen! Misschien niet letterlijk, maar dan toch in de betekenis van „trofeeën“ van een goed beleid en een „hart“ hebben voor het gilde, waarvoor ge gekozen hebt! Want, eerlijk is eerlijk, deze dag is alleen mogelijk geweest doordat onze voorvaders (afgezien natuurlijk van de vlijtige handen welke de schildenkast wrochten en mogelijk maakten) de zilveren onderscheidingen wisten te behalen. Natuurlijk ook wel eens onder moeilijke omstandigheden. Zij moesten ook vrije tijd (die toen schaarser was als nu) beschikbaar stellen voor hun liefhebberij! Laten wij hieraan een voorbeeld nemen en initiatief (daar komt het op aan) tonen om de guld, hún guld, de tijd te geven en de gelegenheid te schenken en te kunnen bloeien. De guld heeft u (vooral jongeren) nodig en u hebt (vooral in deze tijd) de guld nodig!

SINT JORIS. Maandag 2 februari 1970 werd de winterbijeenkomst gehouden in het Gildehuis „In 't Zand“. Als voornaamste punt van deze vergadering zij vermeld: financieel verslag over het gildejaar 1 juli 1968 tot 30 juni 1969. Vermeldenswaard in dit verband is een uitgave van f 1.000,- voor de

aanschaf van een nieuw vaandel. Een nuttige besteding en zeker verantwoord als men mede in ogen-schouw neemt de gemeentelijke subsidie ad f 500,—. De gildebroeders werden verder attent gemaakt op het eventueel opnemen van een snipperdag op maandag 25 mei 1970, de teerdag en de dag van het koningschieten. Er was op de winterbijeenkomst gelegenheid tot barakken, terwijl een wedstrijd in kruis-jassen gehouden werd. De verteringen waren gratis, hetgeen mede bevordelijk was voor een gezellige avond.

O.L. VROUWE BROEDERSCHAP. Op de koude zaterdag 13 december 1969 kon het kleurrijke gilde O.L. Vrouwe Broederschap menig hart in het Limburgse Beek verwarmen en dra werden de handen van de omstaanders, die de vendelgroet aanschouwden, warm vanwege het hartelijk en langdurig applaus. Het gilde, dat eregast was tijdens de Luciafeesten, werd in het „Parkhotel“ te Beek ontvangen door de voorzitter van het comité. Het complete gilde werd voorgesteld aan de nieuwe plaatselijke Lichtkoningin en aan de Zweedse Lichtbraut.

Hierna volgde een ontvangst op het gemeentehuis, waar het gilde een bijeenkomst mocht bijwonen, waarop de Lichtkoningin haar volgouden ring werd aangeschoven door de Burgemeester. Tijdens de daarop volgende toespraken werden cadeaux uitgewisseld. De koningin van het gilde O.L. Vrouwe Broederschap bood de Lichtkoningin een prachtige smeedwerk schemerlamp aan. Het aanwezige college van Burgemeester en wethouders, alsmede de Zweedse delegatie, werd een souvenir van Oirschot aangeboden. Op het verlichte plein voor het Raadhuis volgde daarna de vendelgroet aan B. & W., vergezeld van de beide lieve Lichtkoninginnen, het Luciacomité en de Zweedse delegatie. Een fijne, maar koude, optocht bracht de eregasten uit Oirschot in een verwarmde zaal, waar een Limburgse koffietafel (met lekkere vlaaien) spoedig de koude verdroef. Het was heerlijk vertoeven in Beek, waar de Gilde O.L. Vrouwe Broederschap de naam Oirschot op de lippen bracht. Hoofdman H. van Nunen kan terugzien op een gezellige en geslaagde tocht naar Zuid-Limburg, een idee

geboren tijdens zijn Antiek-, Kunst- en Vlooiemarkt 1969.

SANCTA BARBARA. Elke dag heeft zijn heilige en zo is 4 december toegewijd aan Sancta Barbara. „Sancta Barbara ora pro nobis“!

Op deze dag in 1969 kwamen de gildebroeders met hun dames 's avonds om 7 uur bij elkaar in de huiskapel van „t Hof van Solms“ teneinde daar een H. Mis bij te wonen voor de leden en overleden leden van de guld en tevens voor de wijding van 't onlangs aangeschafte nieuwe vaandel. Dit is een bijzondere plichtigheid geworden. Pater van Leuven (Montfortaan), die de plichtigheid verrichtte, had in een zeer schone toespraak het gilde lof toegezwaaid voor de manier waarop zij zich in deze moeilijke tijden van verandering en vernieuwing staande wist te houden op haar eeuwenoude tradities. De leden waren met hunne dames goed vertegenwoordigd en het geheel was zeer indrukwekkend.

Na afloop ging het gezelschap naar het gildehuis „De Beurs“ om daar nog gezellig samen te zijn. Sancta Barbara ad multos annos.

Op 23 februari 1970 werd de jaarvergadering gehouden. Bij de bestuursverkiezing deed zich het unieke feit voor, dat zowel vader (Mies) als zoon (Henk) v. d. Heuvel zich voor een zetel beschikbaar stelden. De zoon triomfeerde en vult derhalve het bestuur aan. De heren H. Vogels en A. v. d. Schoot werden herkozen. Uiteraard was het vrij gildefeest, dat nu definitief gehouden al worden op 24 mei a.s., onderwerp van gesprek. Veel werk is al verzet en men kwam tot een verdere werkverdeling.

Dhr. P. Bogmans, secretaris van gilde St. Barbara, gaf een stencil uit, waarin vermeld de beknopte geschiedenis (zoals hij schrijft) van zijn guld. Het is een lofwaardig streven om op deze wijze meerderen in Oirschot en daarbuiten kennis te doen nemen van doel en zin van het gildewezen en meer in het bijzonder van St. Barbara. „Waarheden sterven niet“ zegt de samensteller tegen het einde en zo is het. Waarheden zijn van alle tijden en daarom is de guld ook van alle tijden. Een goed idee zo'n uitgave.

ST. SEBASTIAAN EN BARBARA MOERGESTEL

Op de teerdag, 24 januari, werd de nieuwe hoofdman, J. H. A. Buijnsters, plechtig geïnstalleerd door wnd. hoofdman W. Kwinten: v.r.n.l. de koning, M. Smolders, de nieuwe hoofdman, de wnd. hoofdman en de opperdeken-schrijver C. A. B. A. M. Schade; links onder gildebroeder A. Giesen, die later door de hoofdman zou worden geïnstalleerd, gelijk met G. Sikkema en J. van Rooy, de nieuwe tamboer.

GILDE ST. JORIS HOOG- MIERDE

Twee jubilarissen

De Heer Willem Antonis hordacht de dag, waarop hij 60 jaar gildebroeder was van Gilde St. Joris te Hoog-Mierde. Zijn mede-gildebroeders van St. Joris hebben die dag niet zonder meer voorbij laten gaan, integendeel, zij hebben er een groot feest van gemaakt. Zulks temeer omdat tegelijkertijd ook het gouden jubileum van de heer Willem Luijten als gildebroeder kon worden gevierd.

De heer Antonis was van 1909 tot 1920 koning en is sedertdien als Deken lid van de Overheid van St. Joris. Ondanks zijn leeftijd staat hij nog steeds klaar voor allerlei reparaties aan boom, boog of pijlen.

De heer Luijten is vanaf 1937 hoofdman van St. Joris en lid van het Kringbestuur van het Kwartier van Oirschot vanaf 1946, terwijl hij voorzitter van die Kring was van 1951 tot 1967. Om zijn activiteiten

in het gildewezen werd hij benoemd tot lid van verdienste van de Noordbrabantse Federatie van Schuttersgilden.

Mogen de wensen van de zeer velen, die de diamanten en de gouden jubilaris kwamen gelukwensen in vervulling gaan en beide jubilarissen nog vele jaren vertoeven temidden van hun medegildebroeders. Hun activiteit zullen zij wel blijven behouden! Daar is de Redactie van overtuigd.

GILDE ST. JORIS - HOOG-MIERDE IN MEMORIAM

Dat het ook in een gilde niet altijd voor de wind blijft gaan is overduidelijk gebleken bij het St. Joris-gilde. Niet minder dan 5 gildebroeders werden door God opgeroepen naar een beter leven. 5 maal in enkele maanden stond het St. Joris-gilde aan de baar van een vriend.

De eerste was **Petrus v. d. Borne**, 84 jaar oud, Gildebroeder vanaf 1920. Hij was con-

trouwe verschijning onder de schutsboom en deed menige prijs mede belanden in de prijzenkast. (op de foto met schoenen aan).

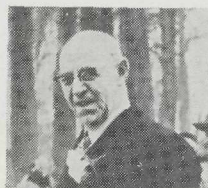
De tweede was **Jan Cornelis Swaanen**, eveneens 84 jaar oud en eveneens gildebroeder vanaf 1920. Hij was de actieve regelaar van vele zaken in het gilde, waarvoor hij zich immer inzette.

De derde was **Willem Meulenbroeks**, ook 84 jaar oud en gildebroeder vanaf 1929. Hij was de opgewekte goede mens, die getrouw alle werk voor het gilde als eerste verrichtte.

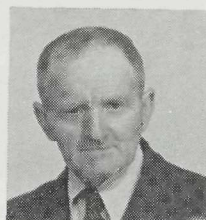
De vierde was **Jan Baptist v. d. Borne**, oud 64 jaar en gildebroeder vanaf 1951. Niettegenstaande zijn invaliditeit was hij een zeer opgeruimde en geestige mens, die zich best thuis voelde in het gilde.

De vijfde tenslotte was **Jan Verhagen**, 88 jaar oud, en gildebroeder vanaf 1931. Jan was een goed gildebroeder, die op de bres stond voor handhaving van de oude gebruiken.

Moge God deze 5 vrienden, die in hun leven de broederschap op ware wijze beoefend hebben reeds hebben opgenomen in Zijn eeuwige Broederschap. Ons gildebroeders past slechts berusting en het stor-

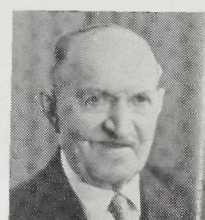
Jan Swaanen

Willem Meulenbroeks

Jan Baptist v.d. Borne

Jan Verhagen

IN MEMORIAM

MICHAEL CORNELIUS VAN DE VEN

Een der laatste dagen van het oude jaar overleed onze vriend en gildebroeder Michael Cornelius van de Ven. Hij bereikte de leeftijd van 73 jaar. Meer dan veertig jaren was hij een actief lid van het Gilde „St. Dionysius“ te Tilburg, waarvan een groot gedeelte als Deken. Van zijn organisatietalenten heeft het gildewezen in ruime mate kunnen profiteren. Hij was de grote stuwkracht bij het Landjuweel van 1952 en was bestuurslid van het gezamenlijk verzorgde Landjuweel ter gelegenheid van de tentoonstelling Hart van Brabant in 1959. Het ontstaan van „De Gildetrom“ is mede aan zijn initiatief te danken; hij was de drukker van 1954 tot 1966. Niet alleen het Gilde „St. Dionysius“ maar de gehele kring Kwartier van Oirschot zal hem node missen. Wat kunnen wij hem beter als laatste wens meegeven dan de woorden die wij aan zijn bidprentje ontlenen: „Moge hij nu de rust vinden, die hij zich tijdens zijn leven nooit gegund heeft“.

ST. JORIS HILVARENBEEK

In memoriam hoofdman A. van Roermund.

Op zondag „Laetare“ 8 maart '70 werd hoofdman A. van Roermund na een langdurig ziekbed opgeroepen door de Heer, terwijl vanuit de Kerk de vreugdezang tot hem doorklonk: „Verheugt u en weest blij, gij, die in droefheid geweest zijt“.

In zijn 70 levensjaren heeft hij zowel het kerkelijk als het wereldlijk gezag op bijzondere wijze gediend. Zo vervulde hij te Hilvarenbeek veleleerle maat-

schappelijke functies en was hij voorheen ook lid van het Gemeentebestuur en van Provinciale Staten. Hij bezat een natuurlijke aanleg tot leiding geven.

In 1940 trad hij toe tot het St. Jorisdgilde, waarvan hij sinds 1952 hoofdman was. De naoorlogse opgang van het Brabantse gildewezen heeft hij naar vermogen bevorderd. „We zijn op de goede weg“ placht hij te zeggen, als hij in zijn geliefde gilde herleving kon vaststellen van de ware gildegeest, die immers van ouds berust op drie grondbeginselen: broederschap - trouw - christelijk dienstbetoon.

Onder grote belangstelling, ook van de zijde van het Kringbestuur, hebben de gildebroeders van St. Joris bij de uitvaart en begrafenis van hun hoofdman hem de laatste eer bewezen volgens het betekenisvolle gilde-ceremonieel. Zijn voorbeeld als oprecht gildebroeder en vaderlijk hoofdman zal er in dankbare herinnering blijven.

Mogen zijn dierbare vrouw en familie in hun verdriet getroost worden door zijn christelijke levenswandel. Hij ruste in vrede.

J.B.

GILDE ST. JORIS MIDDELBEERS

IN MEMORIAM

Op 23 nov. 1969 overleed plotse-ling op 56-jarige leeftijd de heer A. Pasmans, gildebroeder van St. Joris te Middelbeers.

Een verkeerson- geluk maakte een einde aan het le- ven van deze trou- we gildebroeder, die nimmer ont- brak bij een ge- legenheid, waar- bij zijn gilde be- trokken was.

Zijn van nature zo opgewekte aard deed hem vele vrienden maken. Des te meer zal hij worden gemist in de rijen van St. Joris.

Zijn nagedachtenis zal daarom nog lang in herinnering blijven.

Moge O.L. Heer deze goede mens en trouwe dienaar reeds zijn eeuwig loon hebben gegeven.

Op 2e Kerstdag 1969 overleed te Goirle, waar hij verpleegd werd de heer Theodorus de Laat, die vele jaren Hoofdman was van het St. Joris-gilde te Middelbeers.

De heer de Laat was gildebroeder in hart en nieren. Veel heeft hij voor zijn gilde gedaan voor- al door zijn strijd voor het behoud van de oude tradi- ties.

Het was echt geen toeval, dat hij bij zijn aftreden als Hoofdman be- noemd werd tot Ere-Hoofdman. Hij had deze titel vol- komen verdiend.

Op Oudejaarsdag werd hij met gilde-er begraven. Moge hij rusten in Christus' eeuwige vrede.

A. van Kronenburg, Hoofdman

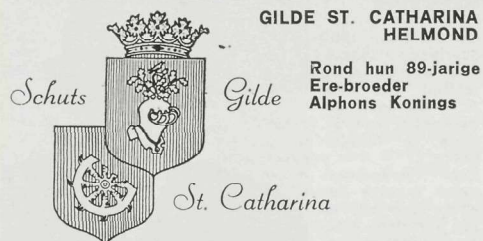
Nieuws uit Peelland

JAARVERGADERING KRING PEELLAND

Piet Adriaans benoemd tot Ere-lid der Kring. - Zaterdag 24 januari kon voorzitter Alphons Niessen uit Helmond, in het Gildehuis van het O.L. Vrouwegilde uit Lierop, de vertegenwoordigers van bijna alle gilden uit de kring welkom heten voor een uitgebreide jaarvergadering. Secretaris A. Giesbers las de notulen en het jaarverslag voor, die met een warm applaus werden goedgekeurd. De voorzitter zei hierover, alleen het beluisteren van de vele activiteiten van de gilden reeds een antwoord is op de vraag die reeds zo vaak gesteld werd: „Heeft het Gilde nog zin en betekenis op de dag van vandaag?”

Het financieel verslag van penningmeester P. Adriaans gaf een batio saldo te zien.

De bestuursverkiezing had een vlot verloop. De Aftredende bestuursleden, A. Giesbers, J. v. d. Laar, W. Lomans, en W. Meulendijks werden bij acclamatie herkozen. Voorzitter Niessen bracht een dankwoord aan de scheidende penningmeester Piet Adriaans uit Bakel, die ruim 30 jaar bestuurslid, en vele jaren penningmeester is geweest. De voorzitter stelde dan ook voor hem te benoemen tot Ere-lid van de Kring, hetgeen de goedkeuring van de gehele vergadering kreeg.

Het bestuur droeg als nieuwe kandidaat voor de heer J. Huybers van het St. Anthoniusgilde uit Gemert. Hij werd met bijna algemene stemmen gekozen. Het kringfeest zal gehouden worden bij het St. Jorisgilde Someren, de datum al nog nader vastgesteld worden.

Na een korte onderbreking voor betaling der contributies, werd de vergadering voortgezet, waarbij de voorzitter het schrijven van Jan v. d. Mortel, opperden der federatie, besprak. Deze handelde over de gildegebruiken en gilde-misbruiken, met een ernstige waarschuwing voor show en excessen.

De hieropvolgende rondvraag werd een zwaar debat tussen de voorzitter en de heer Donkers van het O. L. Vrouwegilde uit Lierop, over het deelnemen aan festiviteiten buiten de Kring, waarbij de heer Donkers als eis stelde: „Alleen een gilde met al zijn leden, en geen deputatie van gilden.”

Na vergeefse pogingen van de voorzitter om hem aan het verstand te brengen dat dit nu eenmaal niet altijd mogelijk is, kapte hij dit onderwerp af met de mededeling, dat hij eventueel met het betreffende gilde hierover wil praten, maar dat het op deze wijze zinloos is.

De vraag, wat er nog verstaan kan worden onder „trouw aan het geestelijk gezag”, werd beantwoord door de jonge deken van het St. Catharinagilde uit Helmond, de heer J. de Hair. Hij uitte zijn onstemming over het Pastoraal Concilie in Noordwijkerhout. Moeten de gilden hier niet op reageren, desnoods met een massale opkomst in Den Bosch? Nadat ook enkele andere leden hierop gereageerd hadden, besloot de voorzitter dit debat, door voor te stellen, dit voorstel in de federatievergadering te bespreken, en dan pas het ingenomen standpunt der federatie te bespreken op een kringvergadering. Na het beantwoorden van enkele vragen over meer interne aard, werd deze vergadering gesloten met de Christelijke groet. A. A. Giesbers secretaris

Zittend v.l.n.r. Jan de Hair Jonge Deken 2e vaandrig, Cees Grootjen Staande Deken, Ere-broeder Alphons Konings, Oude Deken Alphons Niessen kapitein; staande v.l.n.r. Jan v. d. Biggelaar, Martien van Santvoord vaandeldrager, Jan Verspaget Penningmeester, Henk van Hassel vendelier, Fef Luyben Tamboer, Jan van Gennip 1e minister, Karel Duijmelings Secretaris 1e vaandrig, Sjeff van Lierop 2e minister, Wim Drouen Bestuurslid, Maarten Niessen Vendelier, Koning Max Niessen vendelier, Arnoud Giesbers, Wim Raymakers. Foto Leon van Lierop.

DE KEIZER VAN HET ST. ANTHONIUS-ABT-GILDE UIT MIERLO-HOUT TEN GRAVE GEDRAGEN

Zaterdagmorgen 21 februari, overleed geheel onverwacht Jan van den Konijnenberg, in de leeftijd van 75 jaar. Met hem ging een markante man uit het Kerkdorp Mierlo-Hout van ons heen. Op 60-jarige leeftijd ging hij reeds met pensioen, maar vanaf die tijd werd hij een gezien man in het verenigingsleven van zijndorp. In zijn gezin was hij de vraagbaak en hulp voor zijn echtgenote en kinderen. Het is niet doenlijk om al zijn activiteiten te omschrijven. We willen volstaan met de drie voornaamste verenigingen: d'n handboog, de ouden van dagen, en het gilde, waaraan hij al zijn krachten wijdde. Met zijn zonen wist hij vele prijzen te behalen op d'n dool, en bij de ouden van dagen regelde hij, met zijn vrouw, alles wat er te regelen viel. Reeds voor de oorlog was hij bij het gilde, maar na de bevrijding wist hij het St. St. Anthonius-gilde tot bloei te brengen. Hij werd spoedig bestuurslid, en later hoofddman. En als hij binnenkort zijn gouden huwelijksfeest had kunnen vieren, zou dat gecombineerd kunnen worden met zijn 25-jarig jubileum als bestuurslid van het gilde. Ik meen gerust te mogen stellen, dat, toen zijn koningschap bekroond werd met het keizerschap, dit wel het hoogtepunt uit zijn gildeleven is geweest. Vele jaren zagen wij de keizer en keizerin uit Mierlo-Hout in binnen- en buitenland. Op de jaarvergadering in januari heeft hij het gilde nog aangespoord tot grotere activiteiten. Maar wie had kunnen dromen dat hij voor de volgende vergadering reeds zou zijn overleden.

Het voltallige gilde, een deputatie van het kringbestuur, het gilde St. Sebastiaan en St. Catharina uit Mierlo, en gildebroeders uit stad en ommeland brachten hem dan ook de laatste eer. Pastoor van de Ven kenschetste deze actieve man in een prachtige toespraak, en hoofddman Sjef van Aarle sprak hem toe aan het graf, waarna vendelier Nard Dekkers voor hem het vendel zwaaide. Onder tromgeroef werd hun gildebroeder in het graf geplaatst.

Jan, je was een goed man, en volledig van toepassing zijn dan ook de woorden op je bidprentie:

„Breng eens een zonnetje onder de mensen,
Een blij gezicht te zien, doet je zo goed,
Vervul zo nu en dan hun liefste wensen”.

(Foto : Studio Schulte)

Het spreekwoord zegt: „Wie goed doet, goed ontmoet”.

Alphons M. G. Niessen, Kringvoorzitter

HET ST. ANTHONIUSGILDE STIPHOUT BRENGT GILDEBROEDER FRANS VEREIJKEN NAAR ZIJN LAATSTE RUSTPLAATS

Terwijl de gildebroeders reeds plannen aan het uitwerken waren, om op 17 januari St. Thunisdag te

vieren, en tevens om op feestelijke wijze het 25-jarig lidmaatschap van hun hoofddman Frans Vereijken, te herdenken, kwam plotseling het bericht, dat Frans, bij zijn vriend Willem Verbakel op bezoek in het ziekenhuis, plotseling is overleden.

In het jeugdige St. Anthoniusgilde was Frans de oudste gildebroeder, al was hij pas 55 jaar, en de vraagbaak, de man die er steeds op stond, dat het gilde zijn tradities zou beleven en voortzetten. De moeilijkheden, die zich in die vijftientig jaren hebben voorgedaan in zijn gilde, waren legio, en velen hebben om die redenen het gilde verlaten, om daardoor van de trubbel af te zijn. Frans bleef, en bleef werken om aan de jongeren de kans te geven het gilde weer omhoog te werken. Door zijn ziekte gehinderd, kon hij zich niet meer volledig inzetten en wilde zijn hoofdmanschap neerleggen. Zijn neef Gerrie nam zijn werk over maar Frans bleef hoofddman tot de Heer hem bij Zich riep.

Op 22 november i.l. toonde hij met zijn gilde nog hun nieuwe uniformen aan de Stiphoutenaren, maar kreeg die dag een zware hartaanval. Desondanks wilde hij 's avonds toch de lezing van Jan van de Mortel, Opperdeken van de Federatie, niet missen.

Zaterdag 13 december trok het gilde met omfloerste trommen en vaandel naar het sterfhuys in de Pastoor Kuypersstraat. Het voltallige St. Anthoniusgilde, met hun beschermheer Ir. G. Dusseldorp en hun ere-lid Drs. H. Flamman, het Kringbestuur, vertegenwoordigd door voorzitter A. Niessen en secretaris A. Giesbers, deputaties van het St. Anthoniusgilde Mierlo-Hout, St. Willibrordus Bakel, het O.L. Vrouwegilde Aarle-Rixtel, ging de lijkwagen vooraf, waarnaast de vendels werden gedragen. Aan de kerk werd de kist met het vaandel en het koningszilver van het St. Anthoniusgilde bedekt, en werd de kist door de gildebroeders naar binnen gedragen. Pastoor Lemkens droeg de plechtige Requiem-mis op en verrichtte aan het graf de absoute. Toen trad hoofddman Gerrie van de Burgt naar voren om de overleden gildebroeder te gedenken, waarna tamboer Mies v.d. Burgt de trom roerde en vendelier Karel van Hoof de eeuwenoude vendelgroet bracht, ten teken dat deze gildebroeder de strijd heeft gestreden van de wieg naar het graf, met als zege de opgang naar de Allerhoog-

ste. De familie en vele oud-gildebroeders volgden met eerbied deze vendelgroet, waarna de broer van de overledene dankte. Als laatste taak rustte op het gilde nog de oude plicht om hun gildebroeder in het graf te plaatsen,

waarbij de trom werd geroerd en het vaandel werd neergelaten tot in het graf. Hij ruste in vrede.

Alphons M. G. Niessen, Kringvoorzitter

Nieuws uit Maasland

KRINGVERGADERING VUHT

In Hotel Modern te Vught heeft op 15 november 1969 de Kring-jaarvergadering plaatsgehad van Maasland. De vergadering was zeer druk bezocht en het was een feestelijk gezicht alle aanwezigen te zien in de sjerp van het gilde, zoals dat in Maasland gebruikelijk is. De voorzitter dhr. Jan van de Mortel opende de vergadering met een korte terugblik op de Kringdag 1969 te Den Dungen, waaraan nog al wat strubbelingen waren verbonden. Gelukkig is alles weer in goede banen geleid en opgelost.

De vergadering herdacht staande de overleden leden van dat jaar in Kring Maasland. Het waren mevr. van Ryckevorsel-von Fürstenberg, Berlicum, welke zo kort na het overlijden van de hooggeachte Jonker van Rijckevorsel, het tijdelijke met het eeuwige leven verwisselde; M. Coevering, St. Willibrordus Esch; L. v. d. Broek, Heeswijk; L. v. d. Wiel, St. Stn. en Sev. Haaren; J. Habraken, Dinther; H. van Casteren, Berlicum; L. de Louw, St. Crispijn Besoijen; Jac. Bie-mans St. Ambr. Loon op Zand; C. van Loon St. Crispijn Loon op Zand; A. Verhoeven Herpt; L. Koning Esch; L. Heerkens St. Ant. en Seb. Udenhout; C. Musters, St. Hubertus Berkel; Dr. Balkens, Heeswijk; Pastoor Versteeg, gildeheer O.L. Vrouweschuts Elshout. Dat zij rusten in vrede.

De notulen van de secc., dhr. Gerrits, van 1968, welke zeer uitvoerig waren, werd goedgekeurd, evenals het kasverslag van dhr. J. van Kuyk. Belden werd hartelijk dank gebracht door de voorzitter. Nieuwe kascommissie is dhr. Alenbeek Den Dungen en dhr. Vullings, Vught. De aftredende bestuursleden dhr. J. v. d. Bosch en J. v. d. Mortel werden bij acclamatie herkozen. De heer v. d. Mortel deelde mee, dat dhr. Roosen van het Prov. Genootschap te Den Bosch zich bereid had verklaard de zilverkeuringen op wedstrijden te verzorgen nu mevr. van Rijckevorsel overleden is.

Door Gildebroeder Jan Toorians is deelgenomen aan de Vlaagokunde-dagen te Temse in België. Hij heeft hiervan verslag uitgebracht aan het Kringbestuur, dat goed verzorgd was en waarbij hij de gilden met hun kleuren, wapens en vaandels in contact bracht met de banistiek en heraldisch op dat congres. Hem is hiervoor dank gebracht.

De Kringdag van Den Dungen kwam opnieuw ter sprake. Er waren te weinig leidende personen bij getrokken, zodat e.e.a. niet volgens de richtlijnen verlopen is, doch hier werd de raad gegeven zich tijdig te wenden tot de onderscheidende commissies van de Kring, als een feest georganiseerd gaat worden. Alle ongerechtigden zijn later rechtgetrokken. Het naleven van de reglementen wordt speciaal op het hart gedrukt. Het aanvragen van juiste en goede juryleden is heel belangrijk, maar dat moet ook zeker tijdig geschieden. Door middel van de subsidiering door het Anjerfonds, van het boek Het Vendel van J. Toorians is het mogelijk dat drie exemplaren in de Kring worden verdeeld. Het eerste kreeg Bertus van Balkom wegens zijn prestaties op het gebied van het schieten in de Kring en in de Federatie. Zijn werk in de Commissies is geweldig. Om het animo de hele middag op het gildeterrein te handhaven is het wenselijk dat als er onderdelen afgewerkt zijn de prijzen daarvoor tussentijds uit te reiken.

De Kringdag voor 1970 wordt gegund aan St. Joris te St. Michielsgestel. Voor 1971 aan St. Catharina te Herpt. St. Joris neemt 't niet aan, doch voor 1970 zoekt het Kringbestuur Maasland alsnog een oplossing, om toch wedstrijden te houden.

De heer v. d. Mortel vraagt om eenvoud in de gilden bij de kledina, vendelgroet en vaandelgebruiken. In Heeswijk is een vendelgroet gebracht welke niet geheel in overstemming was geweest met de bedoeling van het gildewezen. Deze zaak is uitgesponnen en na uitleg was er begrip voor: het is een gevoelskwestie!

Door de voorzitter van de vendelcommissie, dhr. Toorians werd het verslag van deze commissie voorgelezen voor 1968-1969. Het voornaamste punt was de deelname aan de wedstrijden. Deze kon veel

groter zijn. De ouderen vallen af en de jongeren komen er bij. De middenmoot doet wel mee, maar het kan beter zijn. Vooral de B-klas moet meer voor de dag komen. Het acrobatieke vendelen laat veel te wensen over. In maart 1970 zullen we weer een vendelerskaderdag gaan houden. In optochten wordt te weinig gezwaaid; durf te vendelen en laat je vaandel zien! Vendel desnoods om beurten. Het groeten voor autoriteiten en langs de kerk mag verbetering. Nieuwe vendeliers zeker aanmelden, met foto's. Totaal in Maasland 124 vendeliers.

Tegelijk werd aangemoedigd om „De Gildetrom” te lezen. Het blad heeft in Maasland 186 abonneementen. In verband met de deelname aan het genoemde congres te Temse doet spr. een beroep op de gildebroeders de kerkelijke vaandels te respecteren en te bewaren voor verkoop e.d. Het is een stuk cultuurwaarde van het dorp, waarop iedereen trots moet zijn, vandaar dat bescherming wordt gevraagd van dit stuk corps- of kerkelijke geschiedenis. Het vendelen in optocht behoort bij de beoordeling van het gilde, door de jury. De heer Hoogendoorn brengt verslag uit van de schietcommissie: Keizer bij St. Joris Berlicum. Koning Kruisboog St. Ambrosius Baardwijk; kon. handboog St. Sebastiaan Haaren en kon. geweer O.L. Vrouwe Schuts Elshout.

De heer van Hulten brengt verslag uit namens de tromcommissie. Ook deze deelname mag hoger zijn. Technisch is er goed gewerkt en flink naar de prijzen getromd op gildetrom en muziektrom. De jeugd is blij dat ook voor hen iets gedaan wordt op de wedstrijden. De wedstrijdterreinen moeten zijn afgebakend. De legitimering moet vlatter gaan.

De Standaardrijderscommissie werd vertegenwoordigd door de heer de Laat. Hij had op de Kringdag slechts vier deelnemers; dat is veel te weinig! Aan allen werd door de voorzitter dank gebracht voor hun medewerking aan de uitstekende verslagen.

Aan de voorzitter werden door dr. Luijckx de medailles uitgereikt welke zijn verleend voor de gildemedewerking bij de herdenking van de bevrijding in de streek Veghel-Heeswijk. Het was de medaille van het zilveren jubileum van de actie „Market Garden” van de 101ste Airborne Division en de medaille van de staat Illinois in de Ver. Staten van Noord-Amerika. Niets meer aan de orde zijnde sloot de heer v. d. Mortel deze belangrijke jaarvergadering.

Jan Toorians.

NULAND. St. Antonius vierde op 17 januari zijn gildefeest. Om 9 uur trok men in vol ornaat naar de kerk waar pastoor van Erp de H. Mis opdroeg. Na de Mis een vendelgroet aan de pastoor, burgemeester en oud-burgemeester. De dag werd erg gezellig doorgebracht. 's-Avonds was er muziek.

Jammer dat Bart Clement, gildecommandant en bestuurslid is overleden. In februari zou hij 25 jaar bij het gilde zijn geweest. Zijn overheidsfunctie vervulde hij 20 jaar. Bart overleed 22 december. In het bestuur is gekozen gildebroeder Jac. van Drunen. Hij is eveneens nu commandant.

DRUNEN. In januari heeft het gilde St. Hubertus haar jaarvergadering gehouden in zaal Elshout. Daar de dames Elshout de zaak gaan verlaten zal het nieuw gilde tehuis zijn in zaal v. d. Geld. Bij acclamatie werden herkozen de heren Ir. van Lammeren als hoofdman; P. Elshout 1e deken; A. Aetrs Provisor; F. Smits vaandrig. Een geheel nieuwe commissie werd gevormd die de zorg krijgt voor de nieuwe schietbanen. De papieractie wordt uitgebreid en het gilde zal meer aan schietwedstrijden gaan deelnemen. Thans heeft het gilde 34 leden.

Op 28 februari kregen de 2 dames Elshout een zilveren herdenkingsschild als ere-lid van het gilde aangeboden.

LOON OP ZAND. St. Ambrosius of het handboog-gilde van Loon op Zand heeft feest gevierd op 29 november voor de schutters. Het was hun eerste

eigen statiedag sedert het nog zo korte bestaan. 's Middags kwamen de schutters bijeen en 's avonds waren er ook de dames. Tijdens de koffietafel maakte de hoofdmans, dhr. Verhulst, de prijzen bekend van het afgelopen seizoen. Kampioen was A. Bink, beker; 2 M. Broeders beker; 3 H. Berkelmans beker; 4 A. v. d. Aa, plakket; 5 J. Toorians plakket; 6 H. v. d. Aa, id. 7 C. v. d. Loo.

Bij de junioren werd kampioen H. v. Veldhoven beker; 2 H. Berkelmans jr. plakket; 3 P. Vromans. Koning werd A. Bink; 2 M. Broeder; 3 en 4 ex equo A. v. d. Aa en Jan Toorians, 5 B. Berkelmans. De voorzitter van de handboog zei dat het hem een voldoening was dat hij deze resultaten heeft mogen noteren. Het deelnemen aan handboogschietwedstrijden op diverse gildefeesten het afgelopen jaar was een goede noot voor deze jonge schutterij.

UDENHOUT. Het gilde St. Joris heeft op 3 november en op 24 november de schietwedstrijden gehouden. Op de laatst genoemde datum heeft het beslag weten te leggen op het kampioenschap van Udenhout. Bij het schieten opgelegd-geweerd had St. Joris een voorsprong van 4 punten en bij de vrije hand geweer een voorsprong van maar liefst 15 punten. A. Weijtmans eiste de persoonlijke titel opgelegd op en Jac. Mannie van St. Maurits voor vrije hand. Op 26 december werd weer een gezamenlijke wedstrijd gehouden. De opbrengst was voor zuster Petra Vromans, die opnieuw naar haar missiestatie op Nw. Guinea zal gaan terugkeren.

ENSCHOT. Op zaterdag 13 december hield St. Joris en Sebastiaan van Enschoot zijn statiedag. Na de gildemis begaven de gildebroeders zich naar „Kerkzicht” om deel te nemen aan de „zultmaaltijd”. Bij Mie Peters in Laag Heukelom werd 's middags een schietwedstrijd gehouden. J. v. Spaandonk 1, J. Bombaaij 2, G. Bombaaij 3, P. v. d. Ven 4 en A. Smits 5.

BERKEL. Op 12 januari vierde St. Hubertus zijn jaarfeest. 's Avonds te voren werd door vendeliers en tambours kond gedaan van dit feest. Gildeheer pastoor v. d. Ven droeg de gildemis op en hem werd de vendelgroet gebracht. Het brood met zult wachtte de leden in het gildehuis. 's Middags werd een schietwedstrijd gehouden. 1 Fr. Schapendonk, 2 J. Schoenmakers, 3 A. Weijtmans, 4 A. Beerendonk en 5 R. v. Helvoirt.

Aan de koffietafel om 4 uur waaraan alle leden met hunne dames aanzaten, waren ook burgemeester Aarts, wethouder Vugts en secretaris I. Jongen met hun echtgenoten aanwezig. De hoofdmans R. v. Helvoirt hield een toespraak waarin hij de toevoeging van jonge vendeliers een verheugd verschijnsel vond. Het schietterrein van St. Hubertus zal worden verlegd i.v.m. de uitbreidingsplannen.

HAAREN. St. Catharina en Barbara van Haaren had eveneens een groot feest, althans een bijzondere dag. De nieuwe standaard en vendels werden door kapelaan van Waesbergen gezegend in de parochiekerk. De costumering gaat gestaag door want nu hebben de vendeliers nieuwe uniformen en krijgen de leden een sjerp. De eerste vendelgroet werd met de nieuwe vendels gebracht aan gildebroeder Chr. van Boxtel, 40 jaar lid, welke vele functies in de broederschap heeft vervuld. Momenteel draagt hij het zilver.

HAAREN. Het derde gilde van Haaren, St. Antonius en Sebastiaan, hield op 24 januari zijn jaarfeest. De dag begon met een gildemis. De schietwedstrijd in de middag was: 1 H. Franken; 2 H. v. Doveren; 3 Leo v. d. Wiel; 4 Kapelaan van Waesbergen en 5 H. v. d. Wiel.

UDENHOUT. Ook St. Antonis en Sebastiaan van Udenhout heeft zijn statiedag goed gevierd. Hier werd op vrijdag 23 januari de jaardag in het dorp aangekondigd door tamboers en vendelzwaaiers. De voorgelazen proclamatie is op een perkamenten rol geschreven met de zegels (in lak) van de gemeente. 's Morgens zaterdag 24 januari, werden de leden traditiegetrouw afgehaald om gezamenlijk ter kerke te gaan. Op het kerkplein werd na de mis een tromdemonstratie en een vendelgroet gegeven aan Gildeheer en Ere-hoofdmans (burgemeester). Na een rondgang zat men aan de koffietafel aan waarop de echte boerenmilk stond, met zult. Het jaarverslag werd door gildebroeder-secr. Chr. Hoogedoorn, dit keer in rijm, voorgelezen. De avond ging vanzelfsprekend met gezellige muziek gepaard.

Op 27 november is een bijzonder bemind gildebroe-

der begraven. Het gilde ging naar Tilburg om de heer M. Muijen te begraven met gildeheer. Van 1966—1969 was hij koning van St. Antonius en Sebastiaan welks zilver hij met gepaste trots droeg. Aan het koningszilver was door gildebroeder Muijen een prachtig schild toegevoegd, dat niet alleen aan zijn koningschap herinnert, maar dat echt zal herinneren aan een goede en trouwe gildevriend.

OISTERWIJK. St. Sebastiaan had het druk op 24 januari, want ook Oisterwijk vierde St. Sebastiaansfeest. Heel Oisterwijk heeft de aankondiging daags tevoren in de avonden gehoord. Zaterdag droeg pastoor Markx, ere-deken, de Gildemis op. Na de mis werd het Wilhelmus in de kerk gespeeld en buiten de vendelgroet aan de kerkelijke overheden gebracht. Na de mis feestvergadering. Tot deken werd benoemd J. Massuger. Lid Camiel Knevel ontving een zilveren schild als 25 jaar gildebroeder-vendelier.

Hoofdmans Jac. Massuger Sr. gezeten in de hem aangeboden hoofdmanszetel, vervaardigd door broeder Theo Gerritsen.

Door gildebroeder Theo Gerritsen werd een middeleeuwse hoofdmanszetel aangeboden. De hoofdmans Jac. Massuger sr. dankte hem in bewogen woorden. 's Middags vendelgroet voor de burgemeester, ere-hoofdmans van het gilde.

's Avonds was ook burgemeester Funk met echtgenote, pastoor Markx en wethouder v. d. Aa aanwezig om met de gilde broeders en -zusters dit geanimeerde feest te vieren.

Op 23 november heeft St. Sebastiaan een handboog verschietsing gehouden waaraan iedereen, ook de dames, konden meedoen. 1 mevr. G. Ermen, 2 W. Deen, 3 mevr. J. Goudsmid, 4 W. Knevel, 5 mevr. M. Massuger en 6 Th. Gerritsen.

GILDEBROEDERS, leest en..... laat de Gildetrom lezen, want we weten dat er met belangstelling naar verwacht wordt. En secretarissen laat het nieuws

eens horen. Je weet het..... het is voor iedereen van belang!
Loon op Zand Voor Maasland, Jan Toorians
St. Willibrordusstraat 4

Nieuws uit Kempenland

CENTRALE OPLEIDING VENDELIERS

In Eindhoven is men in het Gildecentrum gestart met een Centrale Opleiding van Bazuinblazers, Tamboers en vendeliers.

De ene week komen de tamboers en bazuinblazers bijeen, de andere week de vendeliers.

Om eens te zien hoe een en ander loopt, is men begonnen de opleiding van de gildebroeders van de Eindhovense gilden ter hand te nemen met de bedoeling om dit als het goed gaat steeds verder uit te breiden over de andere districten. Nu blijkt, dat de belangstelling van de vendeliers steeds groter wordt en dat de grote vendelhal of en toe reeds te klein is. Overwogen wordt de opleiding te splitsen in twee en zonodig in meerdere groepen op verschillende tijden. In het voorjaar bij gunstige weersomstandigheden kan dan weer gezamenlijk met grote groepen op het buitenterrein geoefend worden.

De opleiding wordt verzorgd door de meester vendeliers Reinier Strijbosch (de man van het bekende „vendelsysteem Strijbosch“) en Jan van Doren, beiden van het St. Catharina-gilde Strijp, geassisteerd door het bekende vendeljurylid Thomas van der Wiel, die de vendeliers attent maakt op de fouten die op de wedstrijden punten kunnen kosten.

De stemming onder de vendelzwaaiers van de diverse gilden is uitstekend. Men leert elkaar kennen en waarderen en dat is goed, want het is toch ook de bedoeling van het gildewezen „de broederschap“ aan te kweken.

Als de opleiding wat gevorderd is, zullen er onderlinge wedstrijden georganiseerd worden, waarbij de vendelier een persoonlijk prijsje kan winnen.

De jurering zal door bekende juryleden geschieden, die terstond aan de vendeliers zullen mededelen op

welke gronden zij een bepaald punt hebben toegekend. Ook de vendeliers zullen in de gelegenheid worden gesteld om zelf ook eens te jureren; zo zullen zij de moeilijkheden van het jureren leren kennen en misschien in het vervolg iets gemakkelijker een bepaalde uitslag leren aanvaarden.

Ook zal de vendeliers geleerd worden op welke wijze gehandeld moet worden bij begrafenissen, vernieuwen van de Eed van Trouw, enz.

Al met al een zeer nuttige aanpak, die het gildewezen in het algemeen en de vendeliers in het bijzonder ten goede kan komen.

Een nieuw hoofdvaandel voor Steensels Gilde St. Lucia. Gilde St. Lucia dat zich binnen enkele jaren heeft opgewerkt tot een goed representant onder de

gilden heeft op zondag 14 december 1969 een van de belangrijkste attributen van een gilde, het gilde vaandel vervangen. Ze zijn hierbij uitgegaan van het

AMBTJUBILEUM KRINGSECRETARIS. Op 27 februari vierde de Kringsecretaris, tevens secretaris van de Federatie, zijn 25-jarig ambtsjubileum bij de gemeente Eindhoven met een grootse receptie: Gildebroeder Math. E. M. van der Voort mocht ter gelegenheid van de door hem in zijn ambtelijke loopbaan bereikte mijlpaal, vele handen drukken, waarbij bestuursleden van Kring en Federatie, alsmede vele overheden en Gildebroeders van tal van gilden: zij allen hebben er voor gezorgd, dat het voor de jubilaris een onvergetelijke dag is geworden.

Op de foto wenst de federatie - voorzitter Jhr. Mr. J. J. Smits van Oven, burgemeester van Nuenen, de jubilerende secretaris van harte geluk, waarbij hij de opmerking maakte: „Wij wisten niet, dat u naast het werk voor het Gildewezen, nog een nevenfunctie bij de gemeente Eindhoven had“. (de redactie wel!)

oude vaandel dat gemaakt was van natuurszijde in de kleuren lila, groen en beige, terwijl het opschrift en medaillon geschilderd waren. Rector van Veldhoven van Kindertehuis „De Sprankel“ heeft er met waarlijk vakmanschap voor gezorgd dat dit nieuwe vaandel zelfs alseen kunstwerk gezien mag worden. Tijdens de H. Mis en vaandelwijding heeft Rector van Veldhoven bovendien een inspirerende toespraak gehouden tot de gildebroeders zodat het geheel een waar feest was. Het gilde St. Lucia heeft dan ook gemeend hem te moeten benoemen tot „Gildeheer van het Gilde St. Lucia“.

Gilde St. Lucia te Steensel ontvangt op 10 mei a.s. de Gilden van Kempenland voor hun jaarlijkse kringdag. Steensel een der kleinste plaatsen uit de Kempen heeft het aangedurfd om de meer dan duizend gildebroeders van Kempenland op zondag 10 mei a.s. een waardige ontvangst te bereiden. De organisatie draait reeds op volle toeren. Dat er veel werk is behoeft geen betoog. Gestimuleerd door de steun die allerwege wordt ondervonden en gefrappeerd door verschillende ontvangen brieven van personen en instellingen die zich meer dan positief uitlaten over het gildewezen hoopt het gilde St. Lucia met dit gildefeest de gilden nog in hoger aanzien te brengen. De medewerking der afzonderlijke gilden is hierbij een onontbeerlijke factor. Wij menen dan ook via deze weg een beroep op alle deelnemers te mogen doen zich 10 mei op waardige wijze te presenteren. Het Gilde St. Lucia zal niets nalaten om dit mogelijk te maken. Dan zullen de genodigden, belangstellenden, toeschouwers en deelnemers merken dat wanneer het gilde viert, het daar ook alle rechten toe heeft. Wij verwachten u op de Kringgildedag van de Bond van Schuttersgilden Kring Kempenland.

H. Huybers, „Knecht“ van het gilde St. Lucia

ST. CATHARINA TONGELRE. Een bijzonder sfeervolle plechtigheid vond plaats op 26 januari j.l. in ons gildehuis „Het Wapen van Tongelre“. Op die dag werd n.l. het Dekenschap van ons Gilde overgedragen. De regerende Deken, de heer W. van Noorwegen, had enige tijd daarvoor de wens te kennen gegeven zijn waardigheid na een periode van

Op de foto: de nieuwe deken (rechts) wordt als eerste gelukgewenst door de scheidende deken (links). Op de achtergrond de heer K. Vermeeren, voorzitter van Kring Kempenland.

bijna zes jaar te willen neerleggen. Op een daarna gehouden ledenvergadering was de heer P. van der Wiel met algemene stemmen tot zijn opvolger benoemd.

In aanwezigheid van genodigden, deputaties van het Bestuur District Centrum en van het in dezelfde parochie bestaande St. Martinus-gilde, alsmede natuurlijk vele gildebroeders van het eigen gilde, werd de avond geopend met een voordracht over de Brabantse Gilden door de heer K. Vermeeren. Deze verklaarde uitdrukkelijk alleen op de uitnodiging dit te doen te zijn ingegaan, omdat de komende Deken een vroegere klasgenoot van hem was. Het was hem immers onmogelijk bij iedere bestuursverandering in een gilde van de Kring aanwezig te zijn.

Na een boeiende en vooral enthousiaste inleiding van de Heer Vermeeren brak het moment van de eigenlijke overdracht aan. Onder doodse stilte dankte een zichtbaar geemotiveerde heer van Noorwegen zijn gildebroeders voor het in hem gestelde vertrouwen en de vele medewerking, die hij steds van iedereen had mogen ondervinden. Daarna bood hij het gilde een prachtig schild aan, waarop de voornaamste gebeurtenissen uit zijn regeerperiode in dichtvorm vermeld stonden. Tot slot legde hij de tekenen van zijn waardigheid af en droeg ze over aan de heer van der Wiel. Deze riep in zijn eerste toespraak tot zijn gilde op tot broederschap en onderlinge hulp, welke immers nog steeds de voornaamste pijlers van het gilde vormen.

De plechtigheid werd besloten met een toast, uitgebracht met erewijn, op de toekomst van ons gilde en de gilden in het algemeen.

Oud-Burgemeester R. H. van Schaik, Ere-Deken van St. Jansgilde Soerendonk. Tijdens een op 20 januari 1970 door het St. Jansgilde Soerendonk gehouden algemene ledenvergadering is met algemene instemming tot Ere-Deken benoemd de Oud-burgemeester van Soerendonk, de heer R. H. van Schaik, die aftredend was als 1e deken.

Kapitein A. Ras memoreerde de verdiensten van de heer Van Schaik voor het St. Jansgilde. Vooral gedurende de drie jaren, dat de Burgemeester Koning was van het gilde, gevolgd door drie jaren als Deken heeft hij gelijverd voor het tot stand brengen van goede betrekkingen van het gilde met het gemeentebestuur. Kapitein Ras dankte de heer Van Schaik hiervoor, alsmede voor de steeds ondervonden financiële steun en voor de in alle opzichten voorbeeldige medewerking bij gelegenheid van in 1969 zo succesvol geslaagde Kringgildefeest.

Het was voor Kapitein Ras zichtbaar een groot genoegen, namens alle gildebroeders, de nieuw benoemde Ere-Deken, als teken van zijn waardigheid, een prachtig draagschild te omhangen; hij sprak daarbij de hoop uit, dat het de heer Van Schaik gegeven moge zijn het schild nog vele jaren in goede gezondheid te dragen.

Geroerd dankte Ere-Deken van Schaik de Overheid en gildebroeders van het St. Jans-gilde voor de hem gebrachte hulde en hij zei: „Ik zal met trots het Ere-schild dragen;”

„Ik hoop, dat het mij gegeven moge zijn vele mooie evenementen met het St. Jansgilde, dat de ziel is van Soerendonk, mee te maken.“

Gildebroeder Adrianus van der Kruys overleden. Nadat het St. Jansgilde uit Soerendonk op 20 januari nog op zo feestelijke wijze bijeen was geweest, moest het vier dagen later kennis nemen van het op 62-jarige leeftijd nog vrij plotselinge overlijden van gildebroeder Adrianus van der Kruys, die bijna 24 jaar lid is geweest.

Ondanks zijn slepende ziekte leefde hij intens mee met het wel en wee van het gilde.

Dinsdag 27 januari is gildebroeder Van der Kruys met gilde-er ten grave gedragen. Hij ruste in vrede!

Nieuws Land van Cuyk

ALGEMENE JAARVERGADERING VAN DE GILDENKRING

Volledige opkomst, ondanks „burger-klagie“, in vol vuur. 31 januari werd in café Tunnissen te Boxmeer de algemene jaarvergadering van de Gildenkring van het Land van Cuyk gehouden. De vertegenwoordigers

der Overheden van alle 22 bij de kring aangesloten gilden waren daar bijeen. Voorwaar een unikum. Geen enkel gilde had verstek laten gaan. Bravo! Overigens zou aan buitenstaanders, als die het hoofd om de hoek van de deur had durven steken, zeker niet hebben bevroed, dat hier een belangrijke gilde-

gebeurtenis gaande was. (Bijna) alle aanwezigen waren gestoken in kleurloos burger. Geen enkel gilde-attribuut was aanwezig. Zelfs de kring-standaard dat we tegenwoordig hebben was niet opgehangen. achter de bestuurstafel ontbrak. Ook het kring-wapen Eén uitzondering vormde de ere-gast Pastoor Driessen uit Well, deze was — als enige — gestoken in ambtegewaad en vervulde daarmee de rol van „witte raaf”, die in dit geval uiteraard zwart was.

Neen, dan doen ze dat in Kring Maasland anders. Als daar gildebroeders voor een dergelijke gelegenheid bijeen zijn, dan komen ze ook als gildebroeders en zien er uit als gildebroeders. Wij als kleurloze burgermannetjes. Het had qua uiterlijk een vergadering van ieder **gewone** vereniging kunnen zijn.

Maar dit alles betrof alleen het uiterlijk (dat ook - héél - belangrijk is). Uit de geest van de vergadering, die niet minder dan 200 minuten duurde), bleek echter dat het ware gildebloed volop in de aderen stroomde en, zoals de Kringvoorzitter Baron de Weichs de Wenne (die de vergadering, op de hem zo eigen wijze, weer meer dan voortreffelijk leidde), vreugdevol opmerkte „heerlijk tegen de draad in”. Na talloze vaak geëmotioneerde discussie, werd men het tenslotte eens en er werden weer veel spijkers met koppen geslagen. Vele discussies stonden in het teken van de jeugd, hoewel hier niet steeds duidelijk was, of deze nu als doel of als middel beschouwd werd, of er zo maar met de (lange?) haren bijgesleept was. Hoe belangrijk de jeugd ook in een gilde moge zijn (dat staat wel als een paal boven water), men vergete niet dat het beslist geen jeugdvereniging is. Het gilde, de gilde-gedachte en de gilde-tradities zijn hoofdzaak en de jeugd is hooguit een (heel belangrijke!) tweede.

Aanwezigheid. Behalve de reeds genoemde aanwezigheid van Pastoor Driessen, als eregast, werd hiervoor reeds gesproken over 22 gilden. Twee jaar geleden waren het er nog maar 20. Verleden jaar was het St. Anna-gilde uit Venray (L) dat als wijlen „de Verloren Zoon”, vreugdevol in het ouderlijk Kringhuis werd teruggehaald en dit jaar was het het St. Catharina-gilde uit Mill, dat weer uit zijn winterslaap herrezen was. Als we op deze wijze nog een 30 jaar doorgaan, zijn we in het jaar 2000 de grootste gildenkring van Brabant. In ieder geval Broeders van St. Catrien, hartelijk welkom.

Als vertegenwoordigers van de Pers waren aanwezig een nijver journalist van „De Gelderlander” (de GROTE PERS), het Streek-archivariaat (de Kleine Pers, in dubbele bezetting zelfs) en de redacteur van uw bloed-eigen „Guld” (de hele kleine pers). En nu de spijkers met koppen!

Financiën. Nadat de obligate opening, presentielijst, notulen, jaar-, kas- en andere verslagen, herverkiezingen in reglementaire vacatures, ingekomen stukken en dergelijke dodelijk vervelende (maar nu eenmaal onvermijdelijke) zaken waren afgehandeld, ontwaakte men weer. Na vreugdevol kennis te hebben genomen van een batig saldo over 1969 van niet minder dan f 750,—, werd besloten de welvaart ook voor de kring-kas te handhaven en de sedert 1969 verhoogde kring-contributie der aangesloten gilden (hetzij groot of klein) ook voor 1970 te handhaven op f 35,— per jaar, **doch de boeten voor gilden die (om welke — zelfs geldige — reden dan ook) niet deelnemen aan Kring, resp. vrije Gildedagen, te verhogen van f 10,— resp. f 5,— tot f 15,— en f 10,— en deze ook daadwerkelijk te gaan innen, doch ze niet meer voortaan in die van het organiserend gilde.** Daaruit ontdekten velen eigenlijk pas nu (en voorwaar

dus wel wat laat) dat deelname niet alleen aan Kring, maar ook aan Vrije Gildedagen altijd verplicht is geweest, althans voor zover deze laatste vallen binnen het Land van Cuyk. Kring-gildedagen buiten het Land van Cuyk zijn zelfs niet eens toegankelijk voor Cuyklandse gilden en deelname aan Vrije gildedagen is dus alleen vrij voorzover deze buiten het Land van Cuyk worden georganiseerd.

Gildedagen. Voor 1970 staan beide gildedagen in het teken van St. Nicolaas en werd vastgesteld:

- De Kring-gildedag op zondag 24 mei (1 week na Pinksteren) in het rayon Zuid en wel te Groeningen (St. Anthonius en St. Nicolaas gilde).
- De Vrije-gildedag op zondag 28 juni in rayon Noord en wel in Haps (St. Nicolaas-gilde).

Voor 1971 werden toegewezen:

- de Kring-gildedag in rayon Noord aan Oeffelt, alwaar het in 1416 opgerichte gilde van Salvator-Mundi dan 555 jaar bestaat.
- de Vrije-gildedag in rayon Zuid aan Sambeek, alwaar het in 1421 opgerichte St. Antonius-gilde aan zijn 550 jarig lustrum viert.

Voor 1972 verzocht Heyen de Kring-gildedag (heropgericht 1922, dus 50 jarige herdenking) en Geysteren een „Federatie-dag” (gedacht wordt zelfs aan een „Landjuweel”).

N.B.: Ook de deelname aan de **Vrije** gildedagen is dus verplicht voor alle 22 gilden van het L. v. C. Denkt om de boete. Met vreugde werd vernomen dat de Gemeenten er blijkbaar zeer op gesteld zijn een gildedag binnen hun grenzen te hebben, want toen het tot de gemeente Vierlingsbeek behorende Holthees (aan welk kerkdorp de Kringgildedag 1970 op eigen verzoek oorspronkelijk was toegewezen), bij nader inzien van de organisatie afzag, heeft het gemeentebestuur van Vierlingsbeek laten weten, het zeer op prijs te stellen, als deze gilde-dag aan een ander kerkdorp van deze gemeente zou worden toegewezen. Vandaar Groeningen, dat ook tot Vierlingsbeek behoort.

Historische lezingen. Van deze door Pastoor Driessen (uit Well) en Drs. Essink (v. h. streek-archivariaat) te verzorgen lezingen heeft er reeds één in 1969 plaatsgevonden in het rayon-noord (Haps). Besloten werd ook een tweede lezing te houden en wel op 27 februari jl. thans in het rayon-zuid (Groeningen). Op verzoek van Gennep werd nog een derde toegevoegd voor het Middengedeelte van het L. v. C. en wel te Gennep in Hotel van Arensbergen op 12 maart jl. in samenwerking met de Oudheidkundige Kring aldaar.

Jeugd- en Keizer schieten. In overleg met de Kring-Schietcommissie zullen tijdens de Gildedagen (24 mei en 28 juni) ook jeugdschietwedstrijden worden gehouden voor jongens van 15—18 jaar (onder leiding van ouderen, i.v.m. verzekering en vuurwapenwet) opdat deze — naast vendel- en trom-wedstrijden — elkaar (voortaan) ook op schietgebied kunnen bekampen. Nu het aantal Cuyklandse gilde-keizers niet meer op de vingers van één hand afgeteld kan worden, wordt overwogen op gildedagen ook om een kring-keizerskruis te schieten.

Klasse-indeling Tamboers. Besloten werd zowel voor gezamenlijke tamboers-korpsen als voor individuele tamboers een selectieconcours te houden, en wel op 14 en 21 februari jl. in Beugen, om althans voor onze kring tot een wedstrijd-klasse-indeling te komen (tweede, eerste en super), waardoor een betere spreiding van de op gildedagen uit te loven prijzen meer gewaarborgd voorkomt.

Vendelen. Getracht zal worden om een groep van vendel-instructeurs te vormen die in hun omgeving

vendel-lessen kunnen geven en ook om alle vendeliers van de A en B klassen en wellicht ook jeugd-vendeliers van de Kring op één of meerdere plaatsen bij elkaar te laten komen om aldaar onder leiding van een hoofd-instructeur, in groter verband gezamenlijk te oefenen (o.a. de massale vendel-groet). Deze kring-vendel-dag(en) zal men trachten te organiseren vóór de 1ste kringdag (24 mei).

Ook wil het Kringbestuur het boek „Het Vendel” van de beroemde vendelier Jan Toorians aan elke gilde-secretaris enige maanden ter leen geven om aldus **alle** vendeliers in de gelegenheid te stellen, kennis te nemen van dit kostelijke standaard-werk. Of dit een haalbare trek zal blijken wordt van redactiewege sterk betwijfeld. „Het Vendel” is een hele kluit, die men niet zo maar, zelfs niet in een paar weken doorleest.

Ook werd de aandacht gevestigd op vendel-cursussen, die gegeven zouden worden voor de kring Peelland in Deurne, in een overdekte manege aldaar, waaraan wellicht ook Cuyklandse vendeliers zouden kunnen deelnemen. Bij nadere informatie door uw redacteur, bleek men echter in de beide (!) Deurnese maneges van niets te weten (en ook niet in Helmond).

Sedert kort is echter in Gassel een kolossale overdekte manege gebouwd. Deze zou wellicht voor dit doel kunnen worden aangevraagd. Voor rayon-noord zou dit inderdaad een pracht onderkomen vormen.

Vendel- en Schietreglementen kunnen t.z.t. (tegen betaling der geringe kosten) door de Gilde-secretarissen bij een Kring-secretaris worden besteld.

Het trom-reglement. En nu de „hang-vraag”: het tromreglement. Het ontwerp-tromreglement bleek ook binnen het Federatie-bestuur een heet hang-ijzer te zijn geweest en ook daar tot de nodige discussies aanleiding te hebben gegeven, nl. ten aanzien van „drumbands”, vrouwelijke tamboers en majorettes.

De vertegenwoordigers van onze kring in het Federatiebestuur vormden een minderheid tegenover de vertegenwoordigers der overige 4 kringen, welke laatsten allen meer geneigd waren tot de traditionele vorm van trommen. Om een lang verhaal kort te maken: het (gelukkige) resultaat van dit alles is geweest, dat onze kring-bestuurders het op uiterst bereidvolle wijze daarheen hebben kunnen leiden, dat voor de Kring-Cuyk een aanvullend trom-reglement mocht worden gemaakt met vele belangrijke wijzigingen t.o.v. het Federatie-reglement.

Dit aanvullende reglement mag echter alleen gehanteerd worden voor gebruik **binnen** het Land van Cuyk.

Kringblad „De Guld”. Het kringblad „De Guld” werd met ingang van 1970 tot officieel kringblad verheven. Behalve als spreektrampet van het Kringbestuur zal het voortaan ook dienen om zéér(!) in het kort ook aan plaatselijk gilde-nieuws binnen de kring meer bekendheid te geven. Daartoe werden plaatselijke correspondenten (b.v. de gilde-secretarissen) aangezocht. Het aantal collectief geabonneerde gilden werd ter vergadering van 14 met 6 verhoogd, zodat thans 20 van de 22 aangesloten gilden collectief op het kringblad geabonneerd zijn (Overloon en Sambeek -no- niet).

Omdat plaatselijk nieuws uit het Land van Cuyk voor de andere kringen nauwelijks interessant kan zijn en alleen maar nodeloos (kostbare) ruimte zou vergen, werd ter vergadering besloten dat voortaan alleen verslagen van de Cuyklandse Algemene Jaar-vergadering en van de beide Gildedagen aan de redactie van De Gildetrom zullen worden toegezonden.

Slotwoord. In zijn slotwoord wees de voorzitter er o.a. op, dat gilden wier medewerking gevraagd werd, voor de opluistering van een of ander gebeuren, zich niet moesten laten verleiden om klakkeloos iedere uitnodiging daartoe aan te nemen. Zij dienen zich vooral te distancieren van ondernemingen met geen andere dan zuiver commerciële doeleinden (openingen van winkelweken e.d.) en zich te beperken tot activiteiten der gilden waardig, b.v. die met een cultureel of liefdadig doel.

En dat werd dan weer het einde van deze — vooral door de discussies rond het tromreglement — zeer bewogen, doch daardoor juist zo levendige vergadering, die dank zij de voortvarende leiding van onze Kring-Voorzitter gelukkig niet strandde in een oeverloos debat, zoals dat enkele jaren geleden nog wel eens kon gebeuren.

Waarna iedereen nog druk napratend over al het besprokene pas om kwart over zes huiswaarts keerde.
Gassel
D. L. van Elk

Hooggeacht Bestuur,
Beste Sportvrienden,

Hierbij deel ik u mede, dat ik vanaf heden de Gilde- Kruisboog in voorraad heb. De droom van iedere schutter, „iets aparts”.

De kruisboog is speciaal ontworpen voor omhoog, en met losse hand te schieten.

Bijzondere eigenschappen :

Lichte veerlat
Speciale kolf met kaakslag
Armgroef voor pistoolschot
Schokvrij

Alle onderdelen zijn van roestvrij materiaal.

1 jaar garantie op lat.
Onbeperkte garantie op boog (slot inbegrepen).

Beleefd aanbevelend,
K. HENDRICKX
Grens 120 Arendonk (België)

Nagekomen bericht

ST. WILLIBRORDUS, ALPHEN

Het actieve bestuur van het handboogschuttersgilde van Alphen heeft traditioneel weer de jaarlijkse ouderavond gehouden op zaterdag j.l.

Het is de bedoeling dat de ouders van de leden (jongeren) de verrichtingen van hun jongens binnen het gilde eens kunnen gade slaan. Door de leiders van de onderscheidene afdelingen is deze weer georganiseerd in de zaal Den Brouwer bij de heer Vissers. Nadat het hoornsignaal had geklonken traden de bazuinblazers, tamboers en vendeliers naar voren om zich te presenteren aan het bestuur.

De hoofdman, de heer J. van Tilorg, heette allen hartelijk welkom en zei deze avond eens geheel aan de jeugd over te laten, om eens te laten zien wat het gilde het afgelopen jaar heeft gepresteerd.

Onder de deskundige jury van leden uit Kring Oirschot en Kring Maasland traden de tamboers en vendeliers — jongeren en ouderen — naar voren om zich aan een oordeel te onderwerpen. Bij de individuele wedstrijden kwam het volgende resultaat uit de bus:

Trommen: 1 H. Stuyck met 29 2/3 pt. met Schotse Mars; 2 W. Jansen 29 pt. met Trommelmars; 3 W. v. d. Buijs 28 1/3 pt. met Huppelmars; 4 K. v. Son 27 2/3 pt. met Gildemars.

Na de pauze had de heer Verheijen, instructeur van de tamboers veel succes met zijn jongens die de Model mars, showmars en Mijn Roosje brachten. Hierin kan men zien, dat heel veel tamboers toch aantrekkelijk werk kunnen brengen op de gildewedstrijden. Voor het vendelen werd 1 J. Verhoeven 37 2/3 pt.; 2 B. de Jong 27 1/3 pt.; 3 A. Rommen 37 pt.; 4 F. v. Elderen 36 1/2 pt.; 5 P. v. d. Broek 35 2/3 pt.; 6 P. v. Hoek 34 1/2 pt.; 7 M. Damen 28 1/2 pt.

Na de wedstrijden werden van elke kandidaat de punten bekend gemaakt en de beoordelingsrapporten besproken, waardoor de jongens nog beter hun spel kunnen bedrijven.

Voor deelnemers als belangstellenden was het een zeer leerzame avond. Vendelier A.

20

Oomen gaf nog acrobatisch vendelen met trombegeleiding.

Tijdens de avond kwam de voorzitter van de Kring, de heer van Erven nog even overwippen. Hij sprak een waarderend woord voor dit Gilde, dat zich bijzonder actief toont in de Gildefederatie. Hij wenste — en het ziet er naar uit — dat St. Willibrordus op de komende gildefeesten weer menige zilveren schild zal weten te veroveren.

Jan Toorians

De gemeente Delft heeft twee beelden aangekocht, die momenteel zijn tentoongesteld op de zevende biennale voor de beeldhouwkunst in het park Middelheim te Antwerpen. Het zijn de „St. Sebastiaan” van de Duitse beeldhouwer Gerhard Marcks en „Moeder en kind” van de Belgische beeldhouwer Antoine Vriens.

De St. Sebastiaan krijgt een plaats bij de nieuwe brug over de Provinciale Vaart, de St.-Sebastiaansbrug. Het andere beeld zal waarschijnlijk worden geplaatst in het nieuwe zwembad.